

GOOD NEWS

ROTARY INTERNATIONAL

Novinky

ROTARY DISTRIKTU Č. 2240 - ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

5/2000

V Brně vznikl druhý Rotary klub: ROTARY KLUB BRNO CITY

Stará pošta - místo, kde nechyběli ani napoleoniští vojáci

Ivan Belan předává Chartu RI Martině Jankovské

Zdravice z Texasu - Charles Clemmons, guvernér distriktu 5890 v Texasu, USA, který si vyzkoušel střelbu z „ládovačky“

vítáme nový klub v Brně

Rektorát VUT v Brně, 2. září 2000, slavnostní zahájení předání Charty RI

Kostel u sv. Jakuba - překvapení při sobotní procházce městem - dětský orchestr. Hrál skvěle!

Stará pošta - místo, kde bylo možné si příjemně zatančit

Z PRÍHOVORU DG IVANA BELANA:

Som nesmierne rád, že mám tú česť ako guvernér dištriktu RI 2240 odovzdať zakladajúcu listinu - Chartu RI členom nového Rotary klubu Brno City, ktorý bol do rodiny RI prijatý 16. júna 2000 ako druhý v poradí v našom novom dištrikte.

S potešením spomeniem aj dnešné veľmi významné prvenstvo: vo funkcii zakladajúceho prezidenta je dnes prvýkrát v celej histórii rotariánskeho hnutia Českej republiky a Slovenskej republiky žena - rotariánka a Charter-prezidentka Martina Jankovská. Práve Martina bola ako rotariánsky laik v októbri 1997 členkou prvej samostatnej skupiny GSE z terajšieho dištriktu 2240, vyslanej do Texasu. Jej osobné zážitky a skúsenosti zo stretnutí so skutočnými rotariánmi ju natrvalo zaujali. Jej ďalším objavovaním a uznaním rotariánskeho života a ideálov je dôkaz najkrajší a najcennejší: založenie nového Rotary klubu. Za necelých 30 mesiacov dokázala priviesť skupinu excelentných ľudí zdieľajúcich jej pocity a presvedčenie ako členov nového RC Brno City do svetovej rodiny Rotary.

Som veľmi rád, že dnes, keď túto skutočnosť oslavujeme, sú medzi nami aj zástupcovia rotariánov, ktorí Martinu viedli a pomáhali jej na tejto neľahkej ceste zo zeme, kde ako členka GSE spoznávala rotariánsky život - z Texasu. DG 5890 Charles Clemmons s manželkou Barbarou priniesli okrem iných podkladov k spolupráci našich dištriktov aj veľké ocenenie texaských rotariánov Martine a odovzdali jej plaketu „Paul Harris Fellow“.

Dovoľte mi už len pár historicky významných a zaujímavých postrehov. Martina Jankovská je prvá žena dištriktu 2240 ako nositeľka odznaku PHF RC Brno City je toho času klub s najväčším počtom žien v klube - deväť! A teraz dve druhé priečky: RC Brno City je druhým RC v Brne a mesto Brno je teda druhým v poradí miest nášho dištriktu, ktoré majú viac ako jeden Rotary klub na svojom území.

Dnes je už slávnostné predanie Charty novému RC históriou. Tri dni trvajúca oslava, bohatý kultúrny program ako aj účasť zahraničných hostí, zástupcov mnohých Rotary klubov z Českej republiky a Slovenska je dôstojnou oslavou tejto významnej udalosti.

Na záver dovoľte zaželať členom najmladšieho RC v dištrikte veľa hodnotných Rotary projektov, mnoho pekných rotariánskych zážitkov a veľa osobných úspechov všetkým rodinným príslušníkom a priateľom brnenských rotariánov.

*Ivan Belan,
guvernér dištriktu 2240*

V Brně vznikl druhý Rotary klub: ROTARY KLUB BRNO CITY

Při vyslovení data 1. září většina z nás pod dojmem školních let zavzpomíná a dodá bez rozmyšlení: začátek školního roku. Letos však 1. září vyšlo na pátek, a tak školáci využívali posledního klidného víkendu. Pro rotariány z Rotary klubu Brno City však tento den znamenal přesný opak - ruch, přípravy i očekávání. Toho dne oficiálně začaly třídní oslavy, které vyvrcholily v sobotu 2. září slavnostním předáním Charty RI a založením druhého Rotary klubu v Brně.

S trochou nadsázky se tato událost dala přirovnat k tak významné chvíli, jako je např. svatba, byt nevěst bylo devět a ženichů celkem třináct (nových členů RC Brno City je totiž dvaadvacet). Také příbuzných se sjelo z České republiky, ale i Slovenska, Rakouska, Velké Británie a Spojených států na sto padesát. Všichni vážili cestu, aby přivítali v mezinárodní rotariánské rodině zatím nejmladšího člena a popřáli mu hodně štěstí. Při té příležitosti se dověděli, že klub začal vznikat z iniciativy současné prezidentky Martiny Jankovské už v září roku 1998. Nejdříve se začalo scházet několik přátel v advokátní kanceláři Czerwenka & Partner, později, když se počet zájemců začal rozrůstat, si první členové vznikajícího klubu vybrali hotel Voroněž jako místo svých dalších schůzek. V květnu roku 1999 byl klub zaregistrován u Ministerstva vnitra ČR a 20. 6. 2000 byl RC Brno City zaregistrován a přijat jako člen Rotary International. Nic nebránilo tomu, aby klub svoje založení zpečetil slavnostním předáním Charty RI.

První hosté se sjeli do Brna už v pátek a zhruba padesát z nich strávilo příjemný večer při skleničce vína u cimbálové muziky na Staré poště - v místě, kde pobývali už Napoleonovi vojáci. Ti se také - díky svým pokračovatelům v dobových uniformách - objevili přímo na místě a večer se s jejich přičiněním tmavou nocí rozléhaly i výstřely ze starých zbraní. Podle historických pramenů byla stará pozořická pošta postavena v roce 1785 a je nejzachovalejší stavební památkou z období slavkovské bitvy.

V této přípravní stanici rakouské pošty měl 28. listopadu 1805 hlavní stan maršál Murat. Téhož dne zde měl poradu se svými maršály císař Napoleon a ten si prý tady také vychutnal vítězství, když po úspěšné bitvě na poště nocoval. 3. prosince 1805 zde Napoleon přijal rakouského vyslance Liechtensteina, aby s ním dohodl schůzku o uzavření příměří s císařem Františkem I. Doba pokročila, ale s jistotou víme, že 1. září roku 2000 vládla na Staré poště atmosféra ryze přátelská.

V sobotu 2. září dopoledne se na účastníky Charty usmálo do té doby poněkud vrtošivé počasí a dopřálo jim slunečnou procházku městem Brnem po historicky nejnámějších místech jihomoravské metropole. Na cestě za poznáním města nechyběla samozřejmě radnice se slavným brněnským krokodýlem a další památky, ale zřejmě nejhezčí překvapení čekalo na hosty v kostele u sv. Jakuba - dětský orchestr, sestavený z nadaných žáků hudebních oborů brněnských základních uměleckých škol. Pivnice Pegas se pak postarala o následný zážitek gastronomický.

Sobotní odpoledne mělo bezpochyby přívlastek slavnostní. Úderem šestnácté hodiny zazněly v prostorách rektorátu Vysokého učení technického fanfáry a brněnští trubáci zahájili dlouho očekávaný ceremoniál. Odpolednem provázela herec Městského divadla Brno Igor Ondříček, zahraničním hostům tlumočil Jan Chovanec, hráli Gajdoši Brno a u mikrofonu se střídali vzácní hosté: primátor města Brna RNDr. Petr Duchoň, prof. MUDr. Josef Bilder, DrSc. a MUDr. Ivan Belan, guvernér distriktu 2240, který za slavnostních fanfár a bouřlivého potlesku předal Chartu RI prezidentce RC Brno City Dr. Ing. Martině Jankovské.

K předání Charty přišla poblahopřát řada gratulantů. Nechyběli zástupci obou klubů, které se staly patrony a pomohly RC Brno City dělat první krůčky - za RC Brno promluvil prezident prvního, pánského klubu prof. Mojžíř Kyselka, za RC Thoms River z amerického státu New Jersey poblahopřála Gale Wayman, která potěšila všechny nové členy krásným zvonek. Další gratulanti přijeli z amerického Texasu, Rakouska, Kapského Města v Jihoafrické republice, ale i z klubů v mnoha českých, moravských a slovenských městech: z Banské Bystrice, Českých Budějovic, Nitry, Olomouce, Ostravy, Piešťan, Poděbrad, Prahy, Přerova, Třebíče a dalších. Za všechna milá přání i dary děkujeme.

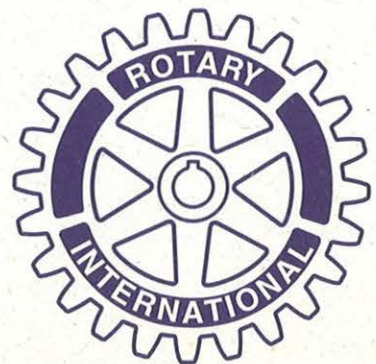
Kdo se rozhodl strávit v Brně i večer, rozhodně neudělal chybu. V hotelu Voroněž se totiž večer tančilo i zpívalo, a to zejména díky zpěvákovi Láďovi Kerndlvi, který se svým orchestrem vytvořil báječnou atmosféru. Ne nadarmo si tento nestor brněnské hudební scény vysloužil přezdívku český (a patrioti

dodávají moravský) Frank Sinatra. A komu by se nelíbily tak slavné hity jako je New York, New York, My way anebo česká, tak pravdivá píseň o tom, že život je jen náhoda...

Neděle byla ve znamení výletu do okolí města Brna a cílem se staly Punkevní jeskyně v Moravském krasu. Ty se těší největší oblibě mezi zdejšími jeskyněmi a jejich návštěva se musí rezervovat několik měsíců dopředu. Prohlídka podzemí i projížďka na lodičkách však určitě stála za to.

Slavnostní tři dny skončily, pro RC Brno City však teprve začala cesta k realizování ušlechtilých rotariánských myšlenek. Klub se rozhodl, že svoji činnost zaměří na tři hlavní oblasti: na práci s mládeží a vzdělávání studentů, pořádání diskusních fór a profesních setkání, která přispějí k formování intelektuálního prostředí ve městě Brně, a také na neméně důležitou oblast zdravotnictví, kdy se RC Brno City bude podílet na zakoupení speciálního softwaru pro výběr vhodných dárců kostní dřevě pro brněnskou onkologii. Dveře klubu jsou otevřené jak dobrým nápadům, tak všem rotariánům, kteří zavítají ve čtvrtek v 18 hodin do brněnského hotelu Voroněž.

*Věra Staňková,
foto Mirka Nováčková,
RC Brno City*

Frank Devlyn, prezident Rotary International: ZÍSKEJTE UŽ DNES NOVÉHO ČLENA SVÉHO ROTARY KLUBU !

Vzpomínáte si ještě na svůj první den v Rotary klubu? Poznali jste tehdy řadu nových tváří a objevili jste nespočet nových možností pro přátelské vztahy a rozvoj aktivit. Ten, který vás tehdy do klubu pozval, změnil váš život - přiblížil vám ducha Rotary.

A je teď na vás, abyste totéž umožnili i jiným. Ideální příležitostí k získání nového člena byl měsíc srpen - měsíc rozšiřování členské základny. Hned na počátku svého funkčního období jsem vás upozornil, že ty distrikty a kluby, které v období mezi 1.červencem 2000 a 15. květnem 2001 dosáhnou nejvyššího čistého přírůstku svých členů, získají zvláštní ocenění. Je tedy rozhodující, abychom ve vyhledávání nových členů stále pokračovali.

Pokud by každý rotarián získal alespoň jednoho nového člena, znamenalo by to bezpříkladný růst našeho společenství a tisíce nových členů by s námi mohly oslavit v roce 2005 sté výročí zrození Rotary. Zamyslete se proto nad tím,

kdo z vašeho okruhu přátel by mohl být pro ideály Rotary získán - kolegové v zaměstnání a spolupracovníci, sousedé, rodinní příslušníci. Je to právě vaše příležitost, abyste naší organizaci oplátili to, čím vás již sama obohacila.

V tomto roce vás prosím, abyste byli ve svých snáhách o získání nových členů obzvláště aktivní. Tento úkol bychom měli vnímat z obchodního aspektu. Snaha o získání nových členů by měla probíhat podobně, jako je tomu tehdy, když ze svého podniku vysíláte svého obchodního zástupce. Ten by měl také umět „prodat“ přednosti členství v Rotary. Udržet všechny členy při této aktivitě - to by vlastně měla být naše „zákaznická služba“ v Rotary.

V každém klubu by měly existovat dva týmy - jeden zaměřený na přijímání nových, druhý na udržení dosavadních členů. Mimoto by měli být ti rotariáni, kteří během roku získali nového člena, zvláště oceně-

ni. Myslím, že to je ještě důležitější, než vyznamenávat rotariány za jejich přítomnost na mítincích. Komise pro rozšiřování členské základny, které předsedá bývalý ředitel RI W. Gary Romp, vám bude nápomocná při dosažení tohoto cíle.

V rámci snahy o získání nových členů musíme zpřístupnit kluby i těm, kteří jsou jiného etnického původu. Na mnohostrannost jsme v Rotary pyšní, avšak do života mnoha klubů se skutečná různorodost jejich obcí nepromítá. I v budoucnosti musíme samozřejmě zachovat kvalitu naší členské základny, avšak je přitom třeba brát zřetel na spoluobčany rozdílných názorů, jiného náboženského či politického přesvědčení. Tato rozmanitost je právě pro Rotary jeho největší silou.

Přijetím nových členů vdechne našim klubům nový život a zajistíme pro ně nové myšlenky, nové nápady, novou energii a nadšení. Noví členové se rádi podílejí na klubových aktivitách a mohou přinést i nový pohled na některé ze starších projektů.

Prosím proto všechny kluby a distrikty, aby zvláštní pozornost věnovali rozvoji a udržení členské základny. Vstoupí-li každý klub do 21. století s čerstvými silami, zvýší se počet těch rotariánů, kteří budou znovu probouzet vědomí aktivity. Jen tak budeme moci uskutečňovat své rotariánské sny.

Ze srpnového čísla časopisu
DER ROTARIER

Rada zmocněnců Nadace Rotary (Board of Trustees) na svém zasedání v dubnu t.r. schválila na rok 2000/01 částku 90,709 600 US \$, která je určena pro humanitární a vzdělávací programy i pro program PolioPlus.

Protože částky požadované na jednotlivé projekty jsou neočekávaně vysoké, byl rozpočet na účelové dotace (Matching Grants) na rok 1999/2000 zvýšen o dalších 2,700 000 US \$ z přebytků světového fondu RF. Mimoto rada rozhodla, aby se

NADACE ROTARY POMÁHÁ

dalších prostředků ze zmíněného přebytku využilo v příštích letech na humanitární programy.

Nejvyšší částka, kterou může prezident RI přispět v případě nějaké přírodní katastrofy, byla zdvojnásobena z pěti na deset tisíc dolarů. Bylo proto rozhodnuto, že RF dosud příslušná k rozhodování v případě pomoci při katastrofách, se počínaje 1. červencem se touto problematikou již nebude zabývat. Ty distrikty, které budou chtít poskytnout svou pomoc obětem neštěstí, jsou žádány, aby své prostředky poukazyvaly přímo tomu distriktu,

jehož území je katastrofou přímo postiženo. K tomu je možné i nadále používat prostředků, jež má distrikt na svém kontě.

Distrikty, které ze svých prostředků přispějí pro Rotary-centra mezinárodních studií celkovou částkou 50 000 US \$ na financování jednoho takového stipendia na studijní roky 2002-04, případně 2003-05, budou prohlášeny za pionýrské distrikty a získají zvláštní ocenění.

Z periodika *The Rotary World*, roč. 7, č. 2

V IZRAELI ZASEDALA 48. KONFERENCE EEMA PRO SLUŽBU MLÁDEŽI

V pořadí již 48. konference zástupců distriktů zaměřených na služby mládeži v oblasti EEMA (Europe, Eastern Mediterranean, Africa) se v letošním roce konala v izraelském Nazarethu ve dnech 7. až 10. září 2000.

Za náš společný distrikt se konference zúčastnili Ján Korecký, Libor Kičmer a Pavel Toman. Většinu účastníků tvořili, stejně jako v minulých letech, představitelé služby mládeži z distriktů v evropských zemích. Značné zastoupení však měli i zástupci z USA a Brazílie, ale i jednotlivci z Peru, Ecuadoru, Jižní Afriky, Kanady a Tchajwanu.

Plenární zasedání se zabývala obecnějšími tématy, dotýkajícími se také výměn mládeže v rámci Rotary International. Byla to taková témata jako např. dialog mezi příslušníky různých církví a různé víry, odstraňování rasových předsudků, začleňování fyzicky handicapovaných účastníků do rotariánských výměn, minimalizace rizik při výměnách, negativní jevy provázející výměny mládeže apod.

Obecnější témata pak byla konkrétněji rozebírána v rámci řady navazujících seminářů a pracovních jednání. Zde se již hovořilo o problémech a jejich řešení v jednotlivých formách mládežnických výměn, kterými jsou jednoroc-

ní výměny středoškoláků, rodinné výměny, tábory, tábory pro handicapované atd.

Je pochopitelné, že ani výměnám organizovaným Rotary International se nevyhýbají problémy, které obvykle doprovázejí práci s věkovou skupinou středoškoláků. Mohou to být problémy s konzumací drog, alkoholu, s použitím fyzického či psychického násilí, sexuální obtěžování apod. I když se tyto jevy v rámci rotariánských mládežnických výměn objevují našťastí výjimečně, je potřeba o nich otevřeně hovořit a předcházet jim.

Účastníci konference se shodli na tom, že v rámci prevence těchto jevů je velmi důležitý již samotný výběr účastníků výměn a hostitelských rodin. Neméně důležité je však také seznámit organizátory rotariánských výměn, hostitelské rodiny a tzv. „counsellory“, tj. poradce v jednotlivých klubech s případnými riziky při výměnách i s postupy při jejich řešení. V této oblasti nás čeká ještě hodně práce. Je potřeba v blízké budoucnosti sjednotit a zformalizovat jednotlivé postupy a zajistit lepší informovanost.

Součástí konference je samozřejmě vždy i řada neformálních jednání se zástupci jednotlivých zemí a hledání možností, jak zvýšit počet účastníků výměn. Velmi důležitá byla také prezentace a propagace našeho nově vzniklého distriktu. Stále totiž přetrvávají určité obavy ze situace v postkomunistických zemích a je potřebné dodat zástupcům ze zámořských a z vyspělých evropských zemí dostatek aktuálních informací, aby byly tyto předsudky postupně odstraněny. K tomu může napomoci i taková zdánlivá maličkost jako vystoupení jednoho z izraelských účastníků letního rotariánského tábora ve východních Čechách v letošním

roce. Na plenárním zasedání dostali možnost vystoupit pouze tři mladí účastníci výměn - vedle dívek, které se zúčastnily výměn v Německu a Finsku vystoupil i izraelský chlapec - účastník tábora v Čechách. Jeho hodnocení tábora vyznělo velmi pozitivně, což jistě může napomoci při dojednávání dalších výměn v příštím roce.

Na závěr je však potřeba zdůraznit jednu důležitou skutečnost. Pokud se náš společný distrikt bude chtít ještě více zapojit do různých forem mládežnických výměn, bude potřeba rozšířit a upevnit činnost organizačních výborů v Čechách i na Slovensku. Musíme zvýšit aktivitu zejména v oblasti velmi perspektivní tzv. rodinné výměny (student ze zahraničí stráví 3-4 týdny v hostitelské rodině v našem distriktu, ihned poté odjíždí se zahraničním studentem na stejně dlouhý pobyt v jeho zemi a v jeho rodině).

Další velmi zajímavou oblastí, kterou si někdo z našich rotariánských přátel musí vzít na starost, jsou tzv. „new generation“ programy, spočívající ve vysílání studentů, kteří ukončili středoškolské studium, na zahraniční stáže v jejich oboru. A mohli bychom vyjmenovat ještě řadu dalších oblastí, kde bychom přivítali ochotnou pomoc dalších rotariánských přátel.

*Libor Kičmer a Pavel Toman,
účastníci 48. konference EEMA*

Zážitky a dojmy z výměn mládeže

Máme za sebou další prázdniny a Služba mládeži má za sebou první rok svých činností v samostatném distriktu, což je vhodný čas k malému ohlednutí. V tomto čísle našeho magazínu GOOD NEWS se můžete seznámit se zážitky, dojmy a zkušenostmi několika studentů z našeho distriktu, kteří se zúčastnili některé z forem mládežnických výměn. Pro lepší přehled o výměnách mládeže našeho distriktu nebude na škodu uvést několik čísel.

V rámci krátkodobých výměn vyjelo do zahraničí z ČR v loňském roce 64 studentů a letos 70, ze SR loni 43

a letos dokonce 66 (!). Zajištění tohoto pozoruhodného počtu míst pro naše studenty je zásluhou rotariánů Pavla Tomana a July Tomka. Pochopitelně bychom nemohli zajistit pobyt tolika našim studentům bez pořádání vlastních kempů. Díky obětavosti rotariánů se v řadě klubů podařilo uskutečnit v ČR loni dva kempy, letos tři a v SR loni tři a letos jeden.

V rámci dlouhodobých ročních výměn vycestovalo v loňském roce z ČR 18 studentů a přijelo 12, letos již vyjždí 31 (!) studentů a přijíždí 20. Ze SR loni vycestovalo 14 studentů, přijelo 11 a letos vyjždí 14 studentů a přijíždí 8. Tolik tedy strohá čísla.

Výměna mládeže patří k nejvýraznějším aktivitám hnutí Rotary a v našem distriktu si získala již dobrou tradici. Aby mohlo dojít k dalšímu zkvalitnění činnosti

v Službě mládeži, aby se zajistila dlouhodobá stabilita a postupná obměna výborů v obou republikách, je potřeba distriktový výbor pro služby mládeži rozšířit a posílit jej o další ochotné rotariány, kteří chtějí v této oblasti pracovat.

Přijměte to, prosím, jako výzvu. Necht' jsou vám inspirací zážitky a zkušenosti našich studentů, jejichž články toto číslo GOOD NEWS přináší!

*Libor Kičmer,
RC České Budějovice,
zástupce vedoucího výboru
pro služby mládeži distriktu 2240*

Zahraničné letné tábory Rotary v roku 2000 z pohľadu Rotary klubov v Slovenskej republike

Prázdny sú za nami, a tak môžeme bilancovať ďalší ročník krátkodobej výmeny mládeže so zahraničím. Za Rotary kluby v Slovenskej republike môžeme povedať, že to bol veľmi úspešný ročník. Nejde len o kvantitatívne výsledky, hoci aj tie boli najlepšie v doterajšej histórii Rotary klubov na Slovensku, ale najmä o to, že s krátkodobou výmenou mládeže sa v samotných Rotary kluboch začalo systematickejšie pracovať. Kvalitatívne novým prvkom tohto leta je aj to, že sa nám prvýkrát podarilo uskutočniť dve výmeny mládežníkov medzi slovenskými a zahraničnými rodinami. Ale začnem poporiadku.

V uplynulom roku sme boli prvýkrát dohodnutí so zástupcami Rotary klubov, že prihlášky do letných táborov pošlú mne ako koordinátorovi krátkodobej výmeny ešte predtým, ako budú známe pozvania do letných táborov, a to do konca roka 1999. Výrazne by to totiž uľahčilo a najmä urýchlilo rozhodovanie o tom, kto do ktorého tábora pôjde. Žiaľ, túto dohodu sme nespĺnili. Pred prvým tohtoročným stretnutím zástupcov klubov pre službu mládeži (t. j. do 10. februára 2000) som z klubov dostal len 16 prihlášok - 4 z Banskej Bystrice, 3 z Bratislavy, 4 zo Zvolena a 5 zo Žiliny, z toho štyri na rodinnú výmenu.

Hneď pri tejto príležitosti poviem, že práve pre dvoch z týchto prvých prihlásených na rodinnú výmenu - Michaelu Královú a Tomáša Franka z Rotary klubu Žilina - sa napokon podarilo nájsť rodiny. Časový faktor hral určite svoju rolu, lebo obaja prejavili záujem ísť na výmenu do veľmi „exponovaných“ krajín - do Anglicka a Francúzska, v ktorých sa len veľmi ťažko hľadajú zájemcovia o návštevu strednej Európy. Ďalšia naša skúsenosť - ponúkli sme našich výmenných študentov (na rodinnú výmenu) do 8 európskych krajín a do Kanady, vybrali si z nich však len dve krajiny po jednom študentovi. Míšku Královú prijal pán Peter Sutton z Rotary klubu Chatham v Kente bez toho, aby bol požadoval vysielať niekoho na Slovensko (okrem iného aj v tomto prípade sa ukázal problém vyššieho priemerného veku členov Rotary klubov v Anglicku, ktorí už nemajú v rodinách deti vo veku stredoškôľakov, resp. ak aj majú, prejavujú predovšetkým záujem o cesty do zámoria, a ak na európsky kontinent, tak potom do najväčších a najvyspelejších krajín). Tomáš Franko sa vymenil s Arthurom Vuillardom z Rotary klubu Chaussin Trois Rivières vo francúzskom Rotary distrikte 1680.

Pokiaľ ide o medzinárodné mládežnícke tábory, 66 realizovaných účastí v zahraničí je naše doterajšie maximum. Pritom ponuka bola podstatne vyššia - neobsadili sme ďalších 45 ponúkaných miest. Z neobsadených miest v táboroch nám naši zahraniční partneri ponúkli 32 miest ešte vo februári, 8 miest v marci, a teda iba 5 neobsadených miest sme dostali v apríli alebo neskôr. Naopak, neskôr ako v marci nám organizátori ponúkli

spolu 12 miest, takže väčšinu z nich sa nám podarilo operatívne obsadiť. Okrem toho, 3 tábory, ktoré nám pôvodne organizátori ponúkli, sa napokon pre malý záujem neuskutočnili a asi 10 miest sme nemohli obsadiť preto, že sa zájemcovia prihlásili príliš neskoro. Vždy však človeka zamrzí, keď si uvedomí, že sme ďalším vyše 40 mladým ľuďom mohli sprostredkovať - ale nespovedkovať - krásne zážitky, stretnutia s novými ľuďmi a poznanie nových krajín a zvykov. Najviac neobsadených miest zostalo v táboroch, ktoré organizovali Rotary kluby v Turecku (22) a Nemecku (7), ale škoda je aj nevyužitých 4 miest v Kanade, 3 miest v Taliansku a Belgicku, ako aj miest v Rakúsku, Portugalsku, Poľsku, či v Brazílii.

„Rozdelenie“ účastníkov podľa cieľových krajín a slovenských Rotary klubov je zrejmé z tabuľky. Najviac výmenných študentov vycestovalo do Nemecka (11), z toho však štyria sa zúčastnili krátkodobého 4-dňového kempu spojeného s návštevou EXPO 2000 v Hannoveri. Po 8 študentov bolo v Holandsku a Francúzsku. Oproti predchádzajúcim rokom je to podstatné zvýšenie počtu a je to výsledok najmä osobných kontaktov nadviazaných na konferencii krajín EEMA v Thessalonikách v minulom roku. Mierne vzrástol aj počet vycestovaní do Fínska (6), Turecka (5) a Veľkej Británie (4), aj keď v prípade Turecka zďaleka nevyužívame potenciál, ktorý obidva turecké distrikty predstavujú. Štandardne boli v tomto roku výmeny do Švajčiarska, Belgicka, Izraela. Oproti posledným predchádzajúcim rokom boli ako nové v ponuke letné tábory v Rakúsku, Slovinsku a Chorvátsku (v krajinách bývalého multidistrikta 1910/1920), klesla ponuka z Dánska, Švédska a Nórska a vôbec sme nedostali ponuku napríklad z Grécka.

Pokiaľ ide o výsledky z pohľadu jednotlivých Rotary klubov, jednoznačne najväčší pokrok urobil za posledný rok Rotary klub Poprad, a to najmä vďaka mimoriadnemu úsiliu, ktoré krátkodobej mládežníckej výmene venuje priateľ Miloslav Konečný. Odhliadnuc od bansko-bystrického klubu, ktorého som čle-

štát	tábory	z toho RC									rodinná výmena (RC ZA)
		Ban. Bystrica	Bra-tislava	Lipt. Mikuláš	Nitra	Piešťa-ny	Poprad	Spš. Nová Ves	Žilina	Zvolen	
Rakúsko	3				1		1		1		
Belgicko	3	1	1				1				
Chorvátsko	1	1									
Česká rep.	2	1	1								
Nemecko	11			4	2	2	3				
Dánsko	2			1			1				
Francúzsko	8	4	2				1			1	1
Fínsko	6			1			4		1		
Veľká Británia	4		2						1	1	1
Švajčiarsko	3	1	1						1		
Taliansko	2		1							1	
Izrael	2		1				1				
Nórsko	3	1					2				
Holandsko	8	1	4				1		1	1	
Švédsko	1				1						
Slovinsko	2								2		
Turecko	5		3			1	1				
Spolu	66	10	16	6	4	3	16	0	7	4	2

nom, sú výsledky Popradčanov ďaleko najlepšie spomedzi slovenských Rotary klubov. Bratislavský klub nevyužil svoj potenciál, aj tak však vyslal tradične takmer sedminu všetkých slovenských mládežníkov. Relatívne (vo vzťahu k počtu členov) ho však svojimi výsledkami v krátkodobej mládežníckej výmene predstihol žilinský Rotary klub, ktorý vďaka koordinácii priateľa Vasila Dorovského vyslal do zahraničia spolu 9 mládežníkov. Potešiteľné je, že výrazný medziročný pokrok dosiahol Rotary klub v Liptovskom Míkuláši. Vďaka koordináčnej práci priateľa Pavla Petráša vyslal tohto roku do zahraničia 6 mladých ľudí. Ostatné kluby dosiahli tohto roku v krátkodobej výmene mládeže priemerné výsledky. Mimoriadne ma mrzí Rotary klub v Spišskej Novej Vsi, ktorý je atypický tým, že nielen v tomto roku, ale vôbec od svojho založenia ešte nevyslal na krátkodobú výmenu mládeže ani jed-

ného študenta. Aj keď kritika iste nie je namieste, krátkodobá výmena mládeže by pravdepodobne mohla byť motívom pre rozvoj činnosti spišskonovoveského klubu pre budúce obdobie.

Na záver svojho príspevku sa chcem poďakovať všetkým za spoluprácu v ostatných 4 rokoch, počas ktorých som mal to potešenie (a to myslím úprimne) koordinovať krátkodobú výmenu mládeže na Slovensku. Moja vďaka patrí v prvom rade priateľovi Iwarovi Klimešovi a Jamesovi van Sicklemu, od ktorých som sa naučil všetko podstatné pre svoju činnosť. Za podporu pri mojej práci patrí moja vďaka Petrovi Lucan-Stoodovi, vedúcemu služby mládeži v multi-distrikte 1910-1920, ako aj guvernérovi Dobrovi Zemanovi a Ivanovi Belanovi. Za tesnú a veľmi dobrú spoluprácu ďakujem svojim kolegom z národných kancelárií služby mládeži v našom distrikte - Liborovi Kičmerovi, Jankovi Koreckému, Pavlovi Tomanovi, Jankovi Kriškovi, ako aj všetkým menovaným aj nemenovaným klubovým referentom, s ktorými som počas uplynulých rokov spolupracoval a vďaka ktorým som mohol nájsť v tejto práci radosť a uspokojenie.

Svoju koordinátorskú úlohu odovzdávam priateľovi Dušanovi Lalíkovi z banskobystrického Rotary klubu. Prajem mu, aby sa mu so všetkými zainteresovanými - s funkcionármi klubov, distriktu, s výmennými študentmi a ich rodičmi, ale aj so zahraničnými priateľmi dobre spolupracovalo. Budem sa snažiť byť mu aspoň spočiatku vždy k dispozícii, keď to bude potrebovať. Jeho výsledky však, tak ako je to vždy v živote, budú závisieť aj od porozumenia a dobrej komunikácie so všetkými, ktorí sa na službe mládeži podieľajú. Nech sú tie budúce ročníky ešte úspešnejšie ako boli tie minulé.

*Julius Tomka,
RC Banská Bystrica,
služba mládeži distriktu 2240*

ROTARY KEMP - HOLANDSKO

Tohto roku som sa zúčastnil Rotary kempu v Holandsku. Táto možnosť stráviť tri týždne v spoločnosti mladých ľudí rôznych národností sa mi naskytla vďaka RC Banská Bystrica. Kemp sa začal 1. júla a trval do 22 júla. Každý týždeň sme boli v inom Rotary klube. Najprv RC Oosterhout, Dordrecht Termerwe a RC Oldenzaal/Ootmarsum.

Tri týždne ubehli veľmi rýchlo, čo je veľká škoda, lebo sa mi tam veľmi páčilo. Som presvedčený, že aj ostatní by so mnou súhlasili. Slzy a ťažké lúčenie posledný večer boli toho dôkazom.

Program bol veľmi nabitý, avšak veľmi zaujímavý. Návšteva prírodnej rezervácie Biesboch, Rotterdamského prístavu, zábavného parku Efteling, historického zámku v Haagu, túra po Amsterdame, výklad o hrádzach, sledovanie tenisového turnaja, plážový volejbal, cyklotúra, plachtenie po mori a oboznámenie sa s vojenským letiskom Twente zanechali veľmi krásne spomienky na Holandsko.

Práve posledne spomínaná činnosť ma zaujala. Vojenské letisko Twente sme navštívili koncom tretieho týždňa. Najmä prehliadka múzea, v ktorom sa od „živého“ lietadla až po malý model nachádzalo všetko, čo súvisí s letectvom, bola veľmi zaujímavá. Nasledoval transport až k štartovacej dráhe. Boli sme od nej vzdiale-

ní asi 20 metrov, keď odštartovali tri lietadlá typu F - 16. Tieto lietadlá, ktoré sa vyrábajú v Spojených štátoch, predstavujú svojou modernou technikou a vysokým výkonom najväčšiu leteckú silu Holandska. O týchto skutočnostiach sme sa neskôr presvedčili v hangáre. Pod dozorom a podrobnom výklade sme si ich mohli prezrieť zblízka.

Po prehliadke nasledoval test telesnej zdatnosti pre prijímanie nových vojakov. Tento test sme museli absolvovať pod odborným dohľadom v telocvični. Bol to ťažký test a dal nám riadne zabráť, ale mne sa páčil, lebo som si mohol overiť svoju kondíciu.

Večer sme potom strávili spoločne v jednej známej reštaurácii. A práve tu, keď sme čakali na jedlo, sme rozoberali dnešný deň. Zhodli sme sa na tom, že tie lietadlá najvyššej kvality zohrávajú v prípadnej vojne úlohu krutých katov a nekonečných ničiteľov. Všetci sme sa zhodli, že radšej by sme videli tieto stroje pri humanitných a vedeckých akciách ako v boji.

Aj preto som veľmi rád, že s takými-to rozumne uvažujúcimi ľuďmi som bol v spoločnom Rotary kempu.

*Peter Gróf,
vyslaný RC Banská Bystrica*

NÁŠ GSE - TÝM DO KALIFORNIE

Mýty a pověsti o naší cestě za novým poznáním

Severní Amerika, Kalifornie od San Franciska na sever, Rotary distrikt 5160 - to byl cíl skupiny pěti lidí za novou zkušeností v rámci programu Rotary International, zvaného Group Study Exchange (GSE).

Tato výměna studijních skupin je vzdělávací aktivita sponzorovaná Nadací Rotary a v tomto konkrétním případě dvěma Rotary distrikty za účelem zlepšování mezinárodního porozumění. Jak náš distrikt 2240, tak i kalifornský 5160 vytvořily pětičlenný tým, jehož členové jeli navštívit své přátele v zámoří, aby tam studovali způsob života a uspořádání společnosti, poznali nové lidi, získali zkušenost ve své profesi a zároveň šířili informace o své zemi a distriktu. Každý tým tvoří vždy vedoucí skupiny, jímž je někdo z rotariánů, a čtyři mladí odborníci do 40 let, kteří reprezentují jak průřez různými profesemi, tak distrikt a svou zemi.

Náš GSE tým tvořili

Jiří Fast z Rotary klubu Plzeň, odvážný vůdce našeho týmu, nejstarší mezi mladými, zvaný také „Big George“,

Jirka Straka, stavební inženýr vyslaný RC z Českých Budějovic, zvaný také

Vedoucí GSE - týmu Jiří Fast a prezident RC Lamorinda Sunrise Rodger Hogan při pro nás neobvyklém ranním klubovém meetingu

„Little George“, ačkoli v konkurenci s naším vůdcem byl postavou vyšší,

Pavol Praženica, ORL chirurg vyslaný RC Žilina, symbolizující česko-slovenský aspekt našeho týmu (původem ze Slovenska, nyní pracuje v Praze),

Margita Prnová, nejkrásnější a nejchytřejší právnička týmu vyslaná RC Bratislava, zvaná také Margarita dle tradičního kalifornského nápoje, který jsme si brzy oblíbili,

Vojtěch Havránek, úředník Ministerstva zemědělství a člen RTC Plzeň, vyslaný Rotary klubem Plzeň, bez dalších specifik.

Každý z nás měl asi jiná očekávání jak od Kalifornie, tak od pobytu, jehož cílem měl být osobní a profesní rozvoj našeho týmu, tak od kolegů z týmu, s kterými se znal jen krátce po několika organizačních schůzkách. A s těmito očekávanými jsme unaveni vylétali z letadla v San Francisku po nejdelsím tříhodinovém letu v našem životě (zdálo se nám, jako by ty tři hodiny trvaly alespoň hodin dvanáct). Zde nás čekala skupina rotariánů z RC San Ramón Valley, která nás provezla zacpaným San Franciskem do našich prvních domovů.

Ten večer po seznámení s našimi hostitelskými rodinami byla asi jediná příležitost si odpočinout. Po dalších pět týdnů následoval velmi intenzivní program plný profesních aktivit, kulturních a sportovních akcí, výletů, prezentací na schůzkách Rotary a rovněž účast na nejedné společenské party. A najednou tu byla závěrečná party našeho pobytu. Bylo nám trochu smutno, že to všechno končí, avšak zároveň se každý z nás těšil na své blízké a přátele, aby se s nimi mohl podělit o nové zážitky. Zároveň jsme všichni i trochu slavili: vždyť Češi a Slováci skončili spolu ve finále mistrovství světa v hokeji. A tak jsme opět seděli v letadle. Tentokrát to bylo našich nejkratších 21 hodin - a po několikahodinovém zdržení v Mnichově zaviněném přeplněným letadlem do Prahy jsme až na Pavla, který hned odletěl na lékařský kongres do Berlína, všichni šťastně přistáli v Praze.

Očekávání, zážitky a zhodnocení pobytu některými z nás najdete na dal-

Náš česko-slovenský tým se úspěšně prezentoval nejen v mnoha klubech distriktu 5160, ale i na distriktové konferenci v Berkeley

ších rádkách, ale lze asi za všechny říci, že to byl skvělý zážitek a asi každý z nás by jel znovu. Zároveň si myslím, že velmi slušná souhra naší skupiny, humor a entuziasmus, kterým jsme všichni hýřili, jakož i znalosti, dovednosti a zkušenosti každého z nás zanechaly v Kalifornii dobrý dojem. Náš tým byl dobrým reprezentantem našich zemí i společného distriktu.

*Vojtěch Havránek
člen RTC Plzeň*

Vedoucí týmu Jiří Fast zhodnotil cestu do Kalifornie takto:

Největším zážitkem pro mne byla možnost být s těmi čtyřmi mladými nadšenci po celou dobu pěti týdnů. Vidět je v akci a trochu si přitom za-

vzpomínat, jaké to bylo před třiceti lety. To se mi poštětilo navštívit v jejich věku Kalifornii poprvé. Při konkrétních vzpomínkách na tento pobyt se mi jejich dnešní nápady nezdály nijak bláznivé. Byl jsem šťasten, že se všichni čtyři osvědčili, a to jak profesně, tak kulturně, společensky i sportovně, a to vše v konfrontaci s Kaliforniány, o nichž se ví, že jsou na světové špičce. Byli všichni skvělými reprezentanty našich dvou malých zemí. Myslím, že jsem jim trochu záviděl, ale že také díky jim jsem vnitřně trochu omládl.

Jiří Straka se vrátil s těmito dojmy:

Před odjezdem do Kalifornie jsem měl pouze základní informace o poslání a cílech Rotary. Intenzivní pětidenní program organizovaný pro nás rotariány distriktu 5160, účast na jejich mítincích, návštěvy v jejich rodinách a na pracovištích mi podrobně ukázaly konkrétní náplň pojmu rotarián. Aktivita a životní elán nových přátel na mne udělaly hluboký dojem. Největší společenskou událostí byla výroční konferen-

ce distriktu 5160. Rozsáhlý program a exkluzivní prostředí letadlové lodi Hornet umocnily zážitek z tohoto zasedání.

V rámci profesní části pobytu jsem měl možnost načerpat nové podněty při návštěvě kancelářů architektů, investorů a manažerů projektu. Zajímavé bylo sledovat vliv odlišných přírodních podmínek na jednotlivé stavební technologie. K turistickému vrcholu patřilo lyžování na olympijských sjezdovkách ve Squaw Valley a vyhlídkový let nad San Franciskem. O hloubce nových přátelství nejlépe svědčí rozsáhlá elektronická korespondence a návštěvy hostitelských rodin v mém domě. Spolupráce při organizování pobytu amerického týmu v České republice mi dala možnost poznat zajímavé osobnosti také v domácím prostředí.

KEMP AFYON 2000 - TURECKO

Ve dnech 15.- 30. 7. 2000 jsem se zúčastnil letního kempu v Turecku s názvem „Afyon 2000“. Město Afyon je cca 300 km vzdáleno od Istanbulu a především známo ruční výrobou koberců. I když mnohé památky byly zničeny zemětřesením, měl jsem možnost poznat mnohé pamětihodnosti Turecka.

Celý program kempu byl rozdělen do několika částí. Nesporným zážitkem byla

dvoudenní výuka turečtiny, nicméně komunikačním prostředkem zůstala po zbytek kempu angličtina.

Část poznávací byla zaměřena na oblast Pamukkale s travertinovými skalami, termálními bazény, zbytky rozsáhlého chrámu, kde je nyní velké muzeum. V samotném Afyonu jsme navštívili výrobu koberců a zajímavý kostel, který byl celý vytesaný ve skále.

Část relaxační byla zajištěna individuálním pobytům v rodinách rotariánů RC Afyon. Většina z nás odjela tak jako já na týdenní pobyt k moři v okolí Antalye.

Celý kemp byl naprosto perfektně organizován - měl jsem možnost poznat běžný život v Turecku, mnoho nových přátel. V neposlední řadě jsem se zdokonalil v angličtině. Celý pobyt byl pro mne velkým přínosem a věřím, že se budu moci zúčastnit i dalších táborů.

*Petr Mucha,
vyslání RC Poděbrady*

ROUND TRIP TRONDHEIM 2000

Postupne sa približovalo leto roku 2000 a po minuloročných veľmi dobrých skúsenostiach som sa rozhodol využiť možností roztariánskej výmeny mládeže k návšteve niektoej z európskych krajín. Keďže som už dlhší čas chcel navštíviť sever, bez dlhšieho rozmýšľania som sa prihlásil na camp v Nórsku s názvom „Round Trip Trondheim 2000“.

Po vybavení všetkých vecí potrebných na cestu som 29. júla vyrázil. Keď som prišiel na miesto okolo pólnoci, slnko práve zapadalo, i keď len na krátky čas - o tretej už opätvyhádzalo. Pre nás zo stredu kontinentu úplne cudzia - a pre Nórov úplne normálna vec.

Camp bol pripravený pre dvanásť študentov. Prvé tri dni sme strávili v blízkosti „mesta“ Levanger pod záštitou tamojšieho RC. Okolie zvyčajne tvorili far-

my a poľnohospodárske usadlosti. V priebehu týchto dní sme si privykali na nórsky spôsob života. Miestami to bolo veľmi ťažké. Nóri napríklad neobedovali ako u nás, pre nich obed znamenal jeden chlieb s maslom. Nevedeli pochopiť, ako u nás môže niekto počas práce, alebo školy mať prestávku na obed skladajúci sa z dvoch chodov.

Na ďalšie štyri dni sme sa presunuli do mesta Brekstad. Program, ktorý nám pripravil miestny RC Orland, zahŕňal napríklad rybolov, let helikoptérou, alebo návštevu leteckej základne, ktorá podstatne ovplyvňuje tamojší život. Svoj čas si pre nás našiel aj predseda komúny Orland (obdoba našich okresov).

Ďalšie tri dni sme strávili v mestečku Oppdal, ktoré je jedno z najznámejších lyžiarskych oblastí Nórska. Program nám pripravili „za každého počasia“, takže sme si skúšali horolezectvo asi v ôsmich stupňoch celzia a zúčastnili sme sa túry, počas ktorej nám začalo snežiť. Ale to už sme si medzičasom privykli. Bežne nevystúpila teplota ani nad pätnásť stupňov.

Posledné tri dni pred odchodom sme boli priamo v Trondheime, v meste nazývanom aj „Benátkami severu“. Program nám zabezpečoval RC Tronhjem. V meste, ktoré ma sto-dvadsať tisíc obyvateľov, je až deväť Rotary klubov. Ten „naš“ mal zaujímavý čas stretnutia, každú stredu o dvanásť na populnie. Tieto dni boli klasické „poznávacie“ spojené s návštevami nespočetného množstva múzeí. Nastal čas odchodu, po dvoch týždňoch bolo veľmi ťažké rozlúčiť sa so všetkými.

Moje poďakovanie patrí všetkým v Nórsku, ktorí sa nám postarali o dva týždne zábavy, spoznávaní ľudí a samozrejme nórskej kultúry. Tiež ďakujem všetkým rotariánom, ktorí majú krátkodobu výmenu mládeže na starosti.

*Miloslav Konečný,
vyslání RC Poprad*

Náš země očima Američana

Jedním z účastníků pětičlenného GSE - týmu z Kalifornie, který ztrávil pět týdnů v péči českých a slovenských Rotary klubů, byl Matthew Bajko, který působí jako novinář v oblasti Berkeley, Kalifornie. O svých dojmech napsal do tamních novin dva články, jejichž překlad zařazujeme pro zajímavost v plném znění také do našeho rotariánského magazínu, i když můžeme mít k jeho názorům řadu výhrad. Je to však překlad, jaké informace si u nás zahraniční novináři dokážou získat a jak s nimi také naložit...

Téměř jedenáct let po pádu socialismu zapustily Česká a Slovenská republika kořeny k upevnění demokratického zákonodárství a kapitalistických praktik. Obě země usilují o členství v Evropské unii, svou budoucnost postavily na rozvíjení soukromého podnikání a mezinárodní turistiky.

Tento úkol je však pro obě země obtížný. Největší banka ČR je na pokraji bankrotu, ekonomická budoucnost mnoha podniků je nejistá. Vláda se snaží o vytvoření nového územního rozdělení země v naději na další ekonomický rozvoj.

Ve Slovenské republice roste v mnoha regionech nezaměstnanost, jsou zde také problémy s rómskou populací. Mnoho evropských států teď požaduje na slovenských občanech vízum.

V čase, kdy mnoho Slováků věří v turistický ruch jako klíč k řešení jejich ekonomických problémů, Mezinárodní olympijská federace zamítla nabídku země na zorganizování Olympijských her v roce 2006 pro nedostatek vybavení pro turisty, především hotelů pro tisíce návštěvníků her.

Navzdory obtížím a problémům obou zemí zůstává mnoho místních obyvatel optimisty. Nikde nejsou změny tak evidentní jako v Mostě na severu Čech, hodinu cesty na sever od hlavního města Prahy. Prostor byl zdevastován těžbou v rozlehlých dolech, která zanechala zemi neúrodnou a v dezolátním stavu. Stala se známou pod označením lunární krajina - podobná pohledu na povrch Měsíce.

Od roku 1956 požadovala vláda pro hornických společnostech rekultivaci a zalesnění území, které by mu přineslo

jeho bývalou krásu. Stanislav Štýs vyfotografoval obě krajiny, měsíční krajinu i krajinu s novými porosty. Za více než 15 let nashromáždil fotografie do knihy „Paměti měsíční krajiny“.

„Z tačšího pohledu je vidět, jak byla celá krajina, zpusťovaná povrchovou těžbou, opět zúšlechťena. Je to doklad o tom, jak lze obnovit těžce poškozený venkov,“ píše Štýs ve své knize.

V regionu jsou dnes dostihové a závodní tratě, umělé jezero s pláží a hrad Hněvín. Hrad je po renovaci a pro veřejnost bude otevřen příští rok.

Co se týče soukromého podnikání, dvounárodnostní zahraniční společnosti vidí výhody v nových trzích a uživatelském směnném kursu. Jeden americký dolar stojí přibližně 40 Kč a 46 Sk. Česká republika získala od roku 1990 7 miliard přímých zahraničních investic a zahraniční podnikatelé nyní produkují více než polovinu českého exportu. Nejvýznamnějším exportem do USA je české pivo, hlavně Pilsner Urquell a Starobrno. Návštěvníci San Franciska budou brzy využívat další český výrobek - trolejbusy. Město koupilo nové vozy od společnosti Škoda sídlící v Plzni. Vzhledem k nižším cenám a pracovní síle postavila firma Panasonic novou továrnu za Plzní a Volkswagen provozuje po celé České republice několik továren.

Budoucnost posílí možnosti zahraničního obchodu; obě země uskutečňují řadu stavebních projektů. Podmínkou pro vstup jak do NATO, tak do EU jsou dálnice, které spojí hlavní města nejen v ČR a SR, ale také v Německu a Rakousku.

Dálniční systém bude zdokonalen také v zájmu dalšího rozvoje turistiky; proud turistů, které zahraniční podnikatelé vítají, přinese do České i Slovenské republiky peníze.

Stabilní ekonomice zatím stojí v cestě mnoho překážek. Vlády obou zemí pomalu mění zastaralá pravidla, která regulují obchod a banky a zabraňují zahraničním investicím. Kromě toho musí splnit podmínky pro přijetí do EU. Třebaže přijmou do svých myslí principy kapitalismu, podrží si svou vlastní identitu. Ačkoliv prošly několika válkami a zažily vlády různých systémů, Česká a Slovenská republika dále hrají vedoucí roli ve střední a východní Evropě.

„Díky své poloze uprostřed kontinentu vždy budou křížovatkami kultur a zemí, které dovedou přijímat hodnoty a zůstat věrné svým vlastním kulturám,“ prohlašuje Slovenská turistická agentura.

To, co jsem během svého pětítýdenního cestování po České a Slovenské republice v mikrobuse s dalšími čtyřmi kolegy viděl, připomínalo film MTV, ovšem bez televizních kamer.

Stejně náročné pro mě bylo strávit každou hodinu dne s ostatními členy týmu a stíhat časový program, který měnil videopás v 35mm film, zachycující každič-

ký detail. Bydlel jsem u hostitelské rodiny, kde uměli tak málo anglicky, jako já česky nebo slovensky, navštívil jsem soukromou školu pro mentálně a fyzicky postižené děti a prvně v životě jsem se setkal se svými příbuznými. Každý den mi přinášel nové zkušenosti, které jsem si ukládal do paměti.

Nikdy předtím jsem v Evropě nebyl, jen jsem slyšel vzpomínky svých prarodičů, a tak jsem uvítal možnost stát se členem GSE - týmu, který bude pobývat v zemi, kterou opustila rodina mého otce za 2. světové války. Nic mě však nemohlo připravit na pocity, zkušenosti a výlety, které čekaly na mě a mé přátele Dana Tumu, Franka Nigro, Tracy Hallovou a Gila Ferreye.

Během těch pěti týdnů v květnu a červnu jsme navštívili 15 měst, osm hradů, tři pivovary, redakce tří novin, dvě rozhlasové stanice, jedno televizní studio a přísně střežené vězení, dvě univerzity, jadernou elektrárnu, dvě přehradu s hydroelektrárnami, abych jmenoval alespoň část z našeho programu. V zemi, kde společenské instituce stále bojují o své postavení ve společnosti, mě nejvíce dojala ARPIDA, rehabilitační centrum pro děti s mentálním a fyzickým postižením v Českých Budějovicích. Založeno za podílu státu i soukromníků, s podporou jak českých Rotary klubů, tak Rotary distriktu 5130 ze severní Kalifornie, je prvním tohoto druhu v České republice, které nabízí služby dětem i jejich rodičům.

Když jsem pobýval na Slovensku, setkal jsem se se dvěma příbuznými a pratetou, od nichž jsem se dozvěděl, jaké obtíže má rodina prodělala. V Žilíně jsem potkal sestřenicí Zuzanu, posluchačku techniky. Graduovala týden po mém odjezdu z města a její budoucnost je bohužel nejistá. Kdyby se vrátila domů do východního Slovenska, kde je 20procentní nezaměstnanost, jen obtížně by sháněla místo.

Mému bratranci Tomášovi bylo 25 let krátce poté, co jsme se viděli poprvé. Žije v Bratislavě, je majitelem společnosti pro počítačové vzdělávání, která zaměstnává sedm lidí. Je zcela ponořen do obchodování s partnerskými americkými společnostmi a nemůže si dovolit opustit

zemí na více než měsíc. Svou jednoročnou vojenskou povinnost si odložil a kdyby odjel na delší dobu, hrozí mu uvěznění.

V téměř každém městě jsme se setkali s mladými muži plnícími svou vojenskou povinnost. Bez peněz, vybavení a vzdělávání trávili muži své dny vysedáváním v centru města. V Táboře jsme se setkali

s jednotkou parašutistů, která se starala o bezpečnost v průběhu koncertu. Říkali, že jejich výcvik spočívá ve skákání ze stromů a doufali, že by si tak mohli vydělat peníze, aby mohli skákat z letadel.

Když jsem viděl mladého muže mého věku, který ztrácí tolik času, nemohl jsem pochopit, že by se můj život na rok zastavil. To byla jedna z mnoha věcí, které jsem nemohl pochopit. Jsem však rád, že jsem se setkal

s odlišnou mentalitou. Velmi bych si přál jednoho dne žít v Praze nebo v Bratislavě, abych lépe poznal kulturu a společnost České a Slovenské republiky.

Matthew S. Bajko,
člen GSE - týmu z Kalifornie

V CASTLETONU JIŽ PO PADESÁTÉ

Anglický „Castleton International Rotary Camp 2000“ ve dnech 14. - 29. července 2000 byl táborem jubilejním - padesátým. Poprvé připravili sheffieldští rotariáni prázdniny v roce 1950 pro anglické chlapce, jejichž otcové padli ve válce. Za padesát let se mnohé změnilo - na místě stanů a polní kuchyně vyrostly tři zděné budovy a na původně jen chlapecký tábor začala jezdit i děvčata.

Letos se do údolí Hope sjelo 25 mladých lidí ze 17 zemí světa (takhle hrdě nás naši průvodci Brian Midgley, David Rodgers a Stan Beresford představovali každému, s kým jsme se setkali). Jsem moc ráda, že jsem se se všemi těmito lidmi mohla setkat a zažít tolik zajímavých dní.

Čtyři ze čtrnácti dnů jsme strávili v hostitelských rodinách a zbytek času společně v kempu. Distrikty 1270 a 1220

pro nás připravily opravdu zajímavý program, a tak je pro mě těžké vybrat jediný největší dojem. Osobně si velice cením možnosti podívat se do míst, kam se obyčejně turisté nedostanou - Cutlers Hall v Sheffieldu (volně bych to přeložila Dům cechu nožářského) a továrna Robinsons (tam se vyrábějí obaly a hlavně - všichni návštěvníci dostanou speciální ochranný oblek, který slavil mezi všemi

Bruslení: Na zimním stadionu v Doncasteru - Tohle není obyčejná fotka skupinky lidí. Stojíme blízko sebe ne proto, abychom se vešli do záběru, ale proto, abychom hromadně nespadli.

Stavění mostů s RC Barnsley Rockley - Dostali jsme klubko provázku, izolepu, nůžky, stoh tlustých anglických novin a bodinu na to, abychom postavili co nejbezpečněji a nejzajímavěji most mezi dvěma stoly.

táborníky velký úspěch - někteří v něm vydrželi chodit i po zbytek dne).

Nezapomenutelný je pro mne i den, strávený v doncasterském sportovním centru. Tam jsme si během jednoho dne zahráli badminton, squash, zaplavali a zabruslili (naši kolegové z Turecka a Portugalska dokonce poprvé v životě). Naší hlavní sportovní aktivitou ale byla turistika, protože okolí Castletonu je pro výlety jako stvořené. Zajímavé večery jsme strávili při „stavění mostů“ s členy RC Barnsley Rockley, při „lovu pokladu“ s RC Hope Valley a taky s „jízdou brouků“, kterou pro nás připravili rotariáni z RC Wortley.

Letošní kemp byl tedy padesátý a dlouho se mluvilo i o tom, že poslední. Víím, že zabavit skupinu mládežníků na dva týdny není jednoduchá záležitost a upřímně mohu napsat, že letos se to opravdu povedlo. A i proto doufám, že zájem, který o organizaci kempu projeví rotariáni z Eckingtonu, jim vydrží a David, Brian a Stan se nechají přemluvit i pro další roky - protože to opravdu dělají skvěle.

Zuzana Kalová, vyslaná RC Ostrava

MÉ DOJMY ZE STUDIJNÍHO POBYTU V KALIFORNII

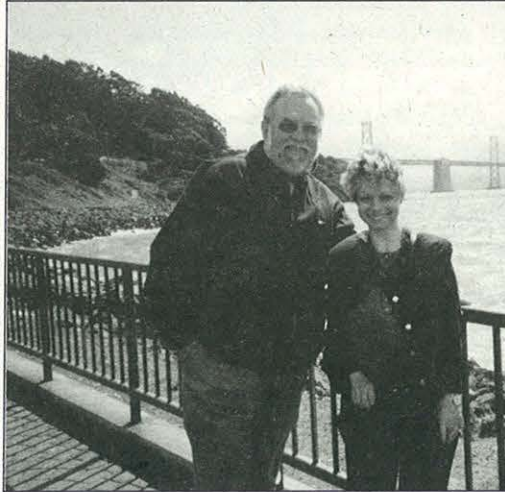
V době od konce března do konce června letošního roku jsem pobývala ve Spojených státech, kde jsem se účastnila desetidenního kursu angličtiny (Intensive English Program) na University of California Davis.

Tento studijní pobyt se uskutečnil v rámci partnerských vztahů mezi americkými, českými a slovenskými rotariány. Mé vyslání do Kalifornie bylo jednou z forem pomoci kalifornského Rotary distriktu 5160 nově ustavenému distriktu 2240 - Česká republika a Slovensko.

To, že mi bylo toto stipendium - Cultural Scholarship - uděleno, jsem chápala jako poctu, ale zároveň jako závazek.

Byla jsem hostem Rotary klubu Davis a můj krok do neznáma proběhl jeho zásluhou nanejvýš příjemně a bezproblémově. Večerek na přivítanou, informativní projížďka městem, pozvání na večeři či do kina znamenají v prvních dnech pobytu v neznámém prostředí opravdu hodně.

Stejně jako jeho obyvatelé je i padesátitisícový Davis příjemný a přátelský. Má neopakovatelnou atmosféru univerzitního maloměsta se studenty všemožných národností a ras, přemísťujícími se na kole do různých budov kampusu, žijícího vzděláním a dýchajícího poklidem. Davis odporuje vškerým generalizacím týkajícím se míry kriminality v amerických městech. Místní obyvatelstvo, které ponechává běžně své domy a garáže nezamčené, považuje bezpečí svého města za jeho nejceněnější devizu a s obavami upírá zraky do budoucnosti. Brání se křečovitě nové

Svatavu Heinlovou přivítal na letišti v San Franciscu guvernér distriktu 5160 William Spalding

výstavbě, neboť tuší, že nezadržitelný rozvoj města přinese i jeho kriminalizaci.

Co činí bydlení v Davisu přitažlivým je - i přes vyšší finanční náročnost než například ve dvacet minut jízdy autem vzdáleném hlavním městě Sacramentu - rovněž jeho umístění v zeleni, doslova v jednom velkém parku, otevřené prostory a snadná dostupnost některých z nejpřitažlivějších kalifornských atrakcí jako jsou San Francisco, Napa Valley, Lake Tahoe, Yosemite nebo majestátní pacifické pobřeží.

Davis velmi dbá na ekologii. Na kolech roztodivných tvarů nejezdí pouze studenti a školní děti, setkáváte na nich i univerzitní profesory či zaměstnance úřadů v kravatě a společenském obleku.

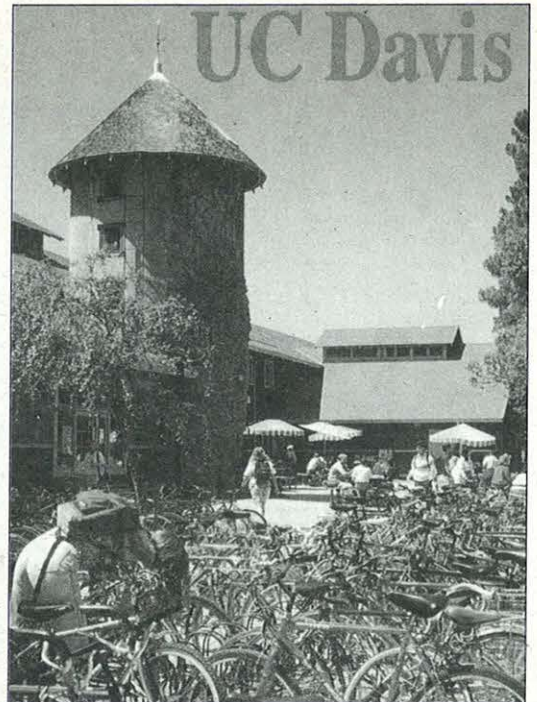
Město se svými čtyřiceti tisíci cyklisty je nazýváno hlavním městem kol a jako takové je i projektováno - má více než padesát mil cyklistických pruhů úctyhodně širé po celém městě a do kampusu je vjezd motorových vozidel omezen. K typickým obrázkům Davisu patří univerzitní budovy obložené změřtí kol. Chvilí mi trvalo, než jsem se naučila najít v ní rychle právě to mé.

Kolo bylo i výlučným dopravním prostředkem minulých starostky, která zůstane v myslích obyvatel spojena s nedávným ojedinělým projektem záchrany migračního území žab při výstavbě nového úseku dálnice. „The Toads of Davis“ se staly novodobým symbolem Davisu, pouťáče s nimi lemují zmiňovanou dálnici, jejich příběhy vedly k vydání knihy a vzbudí dodnes pobavené úsměvy.

University of California (UC) má ve Spojených státech velmi dobrý zvuk. UC Davis byla založena roku 1908 jakožto odbočka UC Berkeley, a to jako její univerzitní farma. Od té doby k původní zemědělské fakultě přibýly další, takže univerzita dnes nabízí bakalářská, magi-

Město Davis leží v rozsáhlé planině jen asi 30 m n. m. Typické americké domky se skrývají v subtropické zeleni

Dominantou univerzitního kampusu UC Davis je „Silo“, k němuž se studenti sjíždějí na kolech ke stravování

Jevgenij z Uralu byl pro svou otevřenost a výřečnost velmi oblíbený

sterská i postgraduální studia v nejrůznějších oborech. Ke studiu je přijímáno 23 000 studentů ročně.

Jakožto odborná asistentka angličtiny na Katedře aplikované jazykovědy Západočeské univerzity v Plzni jsem si od svého pobytu kromě poznání americké skutečnosti na vlastní kůži slibovala zmapování rozdílů mezi britskou a americkou angličtinou, intenzivní studium gramatiky a idiomaticky. Studentům, kteří by podobně jako já přijížděli studovat pouze na jeden semestr, doporučuji, aby svůj pobyt plánovali v souladu s nabídkou předmětů v katalogu univerzity dostupném online, v případě UC Davis na <http://registrar.ucdavis.edu/UCDWebCatalog/>. S lítostí jsem totiž až na místě zjistila, že předměty, o které bych měla eminentní zájem, jsou nabízeny až na podzim. Svůj program si do značné míry volíte, nesmíte ovšem přesáhnout daný počet jednotek, který odpovídá výši školného.

Kursy mají různou jednotkovou hodnotu podle úrovně, náročnosti a hodinové dotace. Akademický rok je rozdělen do čtvrtletí, tzv. quarters, za každé čtvrtletí je třeba platit zvlášť. Studenti si zapisují omezenější počet předmětů než u nás, jejich výuka je však intenzivnější a probíhá dvakrát či třikrát týdně. Studium vyžaduje soustavnou, velmi často písemnou přípravu, není možné spoléhat na úspěšné absolvování závěrečného (a jediného) testu, neboť jste hodnoceni průběžně. Každý jednotlivý úkol představuje procentuální část závěrečné známky. Student v první vyučovací hodině obdrží obsáhlou, až třístránkovou kopii s hodinovým rozpisem programu, úkolů (většinou rozsahu a formální podoby), testů, příslušné literatury a kapitol, které je potřeba nastudovat

(s možností výběru) a způsobu hodnocení, dokonce s datem, hodinou a místem konání zkoušky (výjimkou není večerní či sobotní termín). Součástí jsou rovněž sankce za neodpovídající přípravu (snížené hodnocení za neodevzdání práce v daném termínu, absence za pasivitu v hodině, vyloučení z kursu po stanoveném počtu absencí apod.). Na druhé straně se studentům dostává profesionální prezentace látky. Jakožto pro pedagoga bylo pro mě poučebným i potěšením sledovat, jak se ke studentům přistupuje jako ke kolegům s jejich vlastním názorem (a ovšem nastudovanou literaturou), a ne jako k prázdným nádobám, které mají být naplněny. Učitelé usilují o zábavnou formu přednesu a nechávají dostatek prostoru pro konfrontaci názorů a pro doplňující otázky, a to nejen na seminářích, ale i na přednáškách. Ke cti amerických studentů je nutno poznamenat, že této možnosti aktivně (a zasvěceně) využívají.

Na UC Davis se klade velký důraz na formální stránku písemného projevu. Součástí požadavků ke zkoušce z předmětu Historie USA po roce 1945 bylo napsat desetistránkový srovnávací esej. V předloženém vzorovém eseji jsme byli varováni před stylistickými nedostatky snižujícími hodnocení (např. nadužívání trpného rodu). Náležitosti odborného textu musí ovšem zvládnout i studenti nehumanitních, technických oborů. Jde o oblast, která je u nás stále ještě podceňována a jejíž nezvládnutí se vymstilo nejednomu českému odborníkovi, jehož příspěvek byl odmítnut zahraničním

odborným tiskem právě v důsledku formálních nedostatků.

Shrnu-li své poznatky, mohu říci, že to byla právě profesionalita pedagogů a důraz na samostatnost studentů, čím na mne můj pobyt na UC Davis nejvíce zapůsobil. Americký vzdělávací systém se ovšem potýká také s problémy. Průzkumy posledních let ukazují, že až osmdesát procent studentů se dopouští akademického podvádění, od nejprimitivnějších forem po plagiátorství a kupování testů přes internet. Jde o pouhou pohodlnost, či je to výsledek vysokých nároků na přípravu a společenského tlaku na úspěšnost? Rovněž úroveň jednotlivých vysokých škol není všude stejně vysoká, o notoricky známých nedostacích základního a středního školství nemluvě.

Kapacita tohoto článku mi bohužel neponechává dostatek místa k zamýšlení nad dalšími aspekty americké společnosti jako takové, jako jsou soutěživost, odhodlání dopracovat se úspěchu, a to i nečestným způsobem, či na jedné straně určitá hraná přátelskost (i když: pochválen buď profesionální úsměv oproti mrazivému českému pohledu) a na straně druhé upřímná ochota pomoci člověku zorientovat se v novém prostředí.

Ačkoli díky svému profesnímu zájmu vím o mnohovrstevné americké společnosti zřejmě více než běžný návštěvník, jsem daleka generalizací: byla jsem po zlomek času vystavena životu v omezené lokalitě a v omezeném společenství lidí. Bylo mi však umožněno vytvořit si více méně soukromý názor. Rotary za tuto vysněnou možnost upřímně děkuje.

Svatava Heinlová,
stipendistka vyslaná RC Plzeň

Setkání s kolegy a kolegyněmi z různých koutů světa

Jak jsem letěla do Amsterdamu

Díky třebečskému Rotary klubu mi bylo umožněno zúčastnit se třítydenního výměnného pobytu v Holandsku. Už první den pro mě byl velkým dobrodružstvím.

Na pražskou Ruzyni jsem s rodiči přijela tři hodiny před odletem letadla. Protože jsem nikdy předtím neletěla, musela jsem si nejdříve všechno prohlédnout. Systém mi připadal docela jednoduchý a v pohodě, a tak jsem se

přiletu na amsterdamské letiště Schiphol příliš nebála. Ve 13 hod. jsem zamávala mamince a tatínkovi a vydala se na svou první samostatnou cestu. Letadlo vzlétlo ve 13:35 hod. a v 15 hod. jsme přistáli na Schipholu.

Připomínal mi město - ruchem i velikostí. V tu chvíli jsem věděla, že jsem ztracená. Suverénita získaná na Ruzyni byla rázem tatam. Snažila jsem se racionálně uvažovat a vydala se hledat zavazadla. Pro jistotu jsem se třikrát zeptala na informacích, ale nikdy jsem bohužel nerozuměla, kam mě poslali. Po chvíli blou-

dění jsem se ocitla ve velké hale. Trochu mě zarazilo, že je prázdná. Všimla jsem si docela sympatického mladého muže v uniformě, sedícího za stolečkem. Naneštěstí jsem však přehlédla, že má nad hlavou nápis Immigration.

Řekla jsem si, že by snad mohl vědět, kde mám svá zavazadla a tak jsem se ho zeptala. Pobaveně se usmál a požádal mě o můj pas. Potom mi kladl zvláštní otázky, jako: Proč a na jak dlouho jedu do Holandska a kolik mám s sebou peněz. Začínala jsem z toho být nervózní a když zavolal další dva uniformovaní muži, opravdu jsem se bála. Výslech pokračoval. „Ke komu jedete, jaká je adresa lidí, kde budete bydlet?“ Napadla mě spásná myšlenka. Vytáhla jsem z tašky všechny prospekty a papíry od Rotary klubu a podala jim je. „Tak Rotary klub.“ Významně na sebe pohlédli a vrátili mi doklady. Poradili mi, kde najdu zavazadla a popřáli mi krásný pobyt v Holandsku.

Za chvíli konečně nacházím svá zavazadla a setkávám se s mužem, který na mě čekal. Teď už kráčí vstříc překrásným třem týdnům plným poznání a zajímavých zážitků.

*Eva Filipská, 18 let,
vyslaná RC Třebíč*

ROTARY KEMP „TÁBOR 2000“

Když nám v loňském roce studenti, které náš klub delegoval na zahraniční letní tábory, s nadšením vyprávěli o zážitcích, které si přivezli ze setkání s mladými lidmi z celé Evropy, cítili jsme, že nadešel čas, abychom i my nabídli něco podobného našim přátelům v zahraničí. Tak se zrodila myšlenka uspořádat v Táboře letní kemp a dostala pevnější základ po podzimním setkání vedoucích služby mládeži v Jihlavě, kde nás prakticky stejnými argumenty motivoval Pavel Toman.

A tak se v době od 30. července do 12. srpna 2000 mohlo v Táboře sejít 10 děvčat a 5 chlapců z Anglie, Izraele, Itálie, Slovenska, Turecka, Holandska, Belgie, Francie, Norska, Finska a Švýcarska, pro které jsme se pokusili připravit pestrý a zajímavý program.

Náš tábor byl nazván „Jižní Čechy - jejich historie a současnost“, ale byl zaměřen nejen na seznámení s dějinami našeho regionu a jeho historickými památkami, ale současně i na sportovní činnost, takže kromě prohlídky Tábora, návštěvy Bechyně a několika hradů a zámků jsme vyrazili na dva celodenní cyklistické výlety do okolí Tábora spojené mimo jiné s exkurzí do a.s. Chio Bohemia v Choustníku a s návštěvou chýnovské jeskyně a také na dvoudenní vodácký výlet po řece Lužnici. Jelikož většina z účastníků seděla v lodi poprvé v životě a ani se spaním ve stanu neměla velké zkušenosti, byl to pro ně opravdu nezapomenutelný zážitek. Součástí programu (a - jak se na tom všichni účastníci vzácně shodli - tou nejzajímavější) byl pak dvoudenní výlet do Prahy.

Rotary klub Tábor byl sice jediným organizátorem tohoto kempu, ale samozřejmě se neobešel bez pomoci a spolupráce s dalšími jihočeskými kluby. Náš dík patří především přátelům z Rotary klubu Písek,

kteří pro naše hosty zorganizoval po dva dny kompletní program a rozmnožil jejich zážitky například o exkurzi do pivovaru Platan v Protivíně, o návštěvu zámku Kratochvíle a kláštera Lomec a též o projížďku lodí po orlické přehradní nádrži. Spolupráce s píseckými rotariány byla výtečná a jsme předběžně domluveni, že pokud se rozhodnou uspořádat v příštím roce podobnou akci oni, rádi jim jejich pomoc oplatíme. Rovněž členové Rotary klubu Jindřichův Hradec nám ochotně zajistili velmi zajímavou exkurzi do dílny na výrobu gobelénů a také speciální prohlídku zámku v Jindřichově Hradci.

A když už jsme u těch díků - velice nám pomohli čtyři čeští studenti, kteří se loni prostřednictvím našeho klubu

zúčastnili táborech v zahraničí, neboť po celé dva týdny s našimi hosty bydleli, doprovázeli je na všech akcích a byli vlastně „styčnými důstojníky“ mezi organizátory a účastníky tábora. A o tom, že to nedělali jen z pocitu povinnosti vůči klubu, který je loni na zahraniční kempy vyslal, svědčí to, že nám všichni znovu nabídli svoji pomoc pro případ, že bychom v budoucnu takovýto tábor opět pořádali.

Milým překvapením pro nás pro všechny byl zájem o náš tábor, s nímž jsme se setkávali na každém kroku. Na účastníky kempu si našel čas starosta města, který je přijal hned první den jejich pobytu v Táboře, ředitelství Husitského muzea v Táboře nám nabídlo bezplatnou a perfektně koncipovanou prohlídku města a stejně vstřícný byl i správce zámku v Bechyni. Mimořádného klubového mítinku věnovaného plně našim zahraničním hostům se zúčastnili i novináři, takže se o letním kempu mohli prostřednictvím tisku dočíst občané celého okresu.

Nejvíce jsme asi překvapili naše mladé hosty tím, že jsme nepřehlédli, že v průběhu pobytu v Táboře oslavila své 16. narozeniny Shirley Hollander z Izraele, a předali jí jako pozornost veliký dort ozdobený cukrovým emblémem Rotary International, a zejména závěrečným „leteckým dnem“, kdy jsme díky sponzorskému příspěvku jednoho z našich členů uspořádali vyhlídkové lety nad Tábořem a okolím. Po celých 14 dnů pořizovali naši členové účastníci se jednotlivých akcí videozáznam a dalším překvapením by měl být profesionálně zpracovaný sestřih toho nejzajímavějšího, co u nás naši mladí přátelé prožili, který jim hodláme poslat jako dárek k vánocům.

V průběhu závěrečného večera na rozloučenou hodnotili účastníci svůj pobyt u nás, náplň a složení programu i péči, kterou jsme jim věnovali, jako velmi dobré. Zejména ocenili to, že bydleli společně v hotelu, nikoli v rotariánských rodinách, takže mohli být neustále spolu a navázat skutečně pevná přátelství. Výhrady měli především k tomu, že někdy museli

v rámci programu vstávat na jejich poměry příliš brzy, že jejich pobyt v Praze byl moc krátký a (což nás při jejich věku překvapilo) že měli hrozně málo času na nakupování.

Máme za to, že náš letní tábor byl úspěšnou akcí, která přispěla ke zlepšení „image“ České republiky v očích zahraničních studentů a jejich rodičů a snad i členů klubů, které je delegovaly, a rovněž ke zvýšení prestiže Rotary International u táborské veřejnosti. A jelikož se nesplynuly ani naše obavy z neúměrné finanční náročnosti akce (byť je třeba podotknout, že za cenu obětavého přístupu většiny členů a na úkor jejich volného času), jsme rozhodnutí ji v roce 2002 zopakovat.

Vít Jakšič,
vedoucí služby mládeži RC Tábor

Třetí a čtvrtý týden srpna tohoto roku jsem strávila v Antverpách v Belgii společně s dalšími 18 studenty z 16 zemí Evropy. Cílem tohoto pobytu bylo především seznámit se s belgickou kulturou a životním stylem a poznat historii a tradice země.

Návštěvy muzeí, výlety do měst Brusel a Brugge, plavba po řece, vyhlídkový let nad Antverpami, návštěva přístavu, golf, jízda na plachtenci a mnoho dalších společných aktivit nám umožňovaly poznávat sebe navzájem a učit se o cizích zemích.

Největší dojem ve mně zanechal první den - tzv. Survival Day. Jeho název byl opravdu výstižný. Zdolávání vojenských překážek, běh přes bažinu, plazení se po zemi, jízda na voru, ručkování na laně nad jezerem, orientace v přírodě - to vše nás přimělo spolupracovat a umožnilo navázat vztah. Večerní barbecue končící o půlnoci bylo hezkým završením mokrého, blátivého a hlavně únavného dne.

Dny následující byly jednodušší, ale neméně zajímavé. Mohli jsme si prohlédnout a potěškat diamanty nepředstavitelné hodnoty, na vlastní kůži jsme okusili horko v sušičce cihel, ochutnali desítky druhů belgických piv, účastnili se mítinků různých rotariánských klubů.

Antverpy 2000

Některé památky v Bruselu byly pro nás obzvláště atraktivní

Společná večeře v italské restauraci spojená s poznáním členů Rotaractu

Společně jsme se naučili vlámskou píseň, kterou jsme na závěr chtěli vyjádřit díky nejen organizátorům, ale i hostitelským rodinám, které o nás celou dobu pečovaly. Kromě pár slov v různých jazycích, které jsme se naučili jeden od druhého, jsme si všichni uvědomili, že respektovat a vážit si druhého člověka, žijícího třeba i na opačném konci Evropy, je snadné - jde jen o to chtít a být ochoten učit se a poznávat.

Eva Kalová,
vyslaná RC Ostrava

VIKINGSKÁ SVADBA V DÁNSKU

Pomaly sa blížil všetkými dlho očakávaný večer, náš posledný spoločný večer alebo inak povedané Good-bye party. Už od rána sme sa naňho všetci pripravovali. Najprv každý pripravil národné jedlo a potom sme sa venovali príprave divadla. Toto predstavenie bolo určene všetkým rotariánom, takže sme si na tom chceli dať záležať. Na prípravu kostýmov (mali sme hrať predstavenie o Vikingoch) sme mohli použiť len prírodný materiál, preto sme v lese zbierali kvety (na svadobnú kyticu), vyrezávali meče z dreva, vyrábali svadobné šaty (zo servítok), biskupskú čiapku a iné potreby na svadbu.

Boli sme rozdelení do 4 skupín po 6 ľudí a každá skupina mala hrať podľa už predpísaného scénára. Skupina, v ktorej som hrala aj ja, bola posledná a my sme mali dej završiť svadbou. Naše predstavenie mali byť krátke a vtipné, preto sme dlho rozmýšľali, ako by sme mohli zapo-

jit humor do svadby. Napokon sme sa predsa len rozhodli, že to zahráme vážne, ale vymeníme si úlohy. Takže dievčatá hrali chlapčenské úlohy a naopak. Jedna z nás bola bojovník, iná kráľ, nevestu hral chlapec, ženicha dievča.

Po dlhej príprave nastal konečne večer a my sme mohli ukázať svoje umenie. Už sme mali vyjsť na javisko, keď sme sa rozhodli, že scénár zmeníme, aby to bolo vtipnejšie. Samozrejme, že sme si to už nestihli vyskúšať. Možno práve preto to nedopadlo tak, ako sme chceli. Urobili sme viac

trapasov, z ktorých sme sa museli smiať aj my (neveste sme nedopatrením odtrhli vlečku, biskup sa potkol a spadol, ryža letela iným smerom ako mala a nevesta bola pre ženicha pritažká). Ale mali sme úspech - všetci sa na tom úprimne smiali!!!

*Zuzana Vráblová,
vyslaná RC Poprad*

PROHLÍDKA NETRADIČNĚ

Když jsem byla malá, nikdy jsem příliš neholdovala návštěvám starých hradů, zámků a muzeí. Ne, že by mě historie nezajímala - právě naopak mě přitahovalo jejich mystično a tajuplnost - ale ty prohlídky! Ve většině případů nás prováděla osoba pomalu stejně stará jako objekt sám a monotónně odříkávala naučený nudný výklad, zatímco se návštěvníci přešupovali z jedné místnosti do druhé. Proto mě nejvíce při pobytu ve Francii zaujal zámek Château d'Auvers, který nabízí úžasný virtuální výlet do světa impresionistů.

Už při vstupu, kdy nám nasadili sluchátka, jsme cítili, že zažijeme něco

výjimečného. Prohlídka začala vcelku nevinně v sále, který je polepen populárními vtipy, a který ústí do místnosti obklopené sérií dobových fotografií. Ocitli jsme se v apartmá tehdejší buržoasie a pokračovali do kupeckého krámků Haussmannské Paříže. Vše s podrobným výkladem, který se nám ze sluchátek linul do uší v předem zvoleném jazyce. Pomocí střídavé intenzity světla jsme v každé místnosti byli upozorněni na všechny detaily, aby nic neuteklo naší dychtivé pozornosti. Následovalo kabaretní představení kankánových tanečnic ve stylové kavárně Les Ambassadeurs za přispění zpěvu Yvette Guilbert a v atmosféře nasáklé absintem. S tímto dojmem jsme se prkenným vagonem, stejně jako onehdá impresionisté, vydali na návštěvu pařížského okolí - k břehům řek

Seine a L'Oise, které jim poskytovalo takovou inspiraci.

Vědomosti o impresionistech jsme si ještě rozšířili v domě posledního působení Van Gogha, u jeho hrobu a v muzeu absintu.

Před každou budovou, kterou Van Gogh ztvárnil, dnes můžeme vidět kopii jeho obrazu, a tak porovnat minulost se současností.

Myslím, že tentokrát jsme si všichni zapamatovali skoro všechno.

*Barbora Petřtylová,
vyslaná RC Prague International*

Letní kemp „Discover Belgium 2000“

Ve dnech 2. až 15. července 2000 pořádal distrikt 2170 (Belgické království a Lucemburské velkovévodství) v rámci projektu „Rotary Youth Exchange“ poznávací pobyt „Discover Belgium 2000“, určený pro studenty ve věku 15-18 let. Akce se zúčastnilo třicet studentů ze šestnácti zemí Evropy - včetně České republiky - a z USA.

Program pobytu sestával především ze společných akcí všech účastníků, kte-

ré měly za cíl přiblížit historii a současnost Belgického království s důrazem na kulturní a geografické zvláštnosti tohoto západoevropského státu. Absolvovali jsme prakticky velkou okružní jízdu po Belgii s postupnými zastávkami v Bruselu, Antverpách, Brugách, v oblasti Flander a v pohoří Ardeny, ve Waterloo a v Brabantu.

Během návštěvy Bruselu bydlela celá skupina společně v hotelu, následující dny nocleh zajišťovaly jednotlivé rotariánské rodiny, což mělo svůj pozitivní efekt především v bližším seznámení se s konkrétními lidmi a prostředím. Jak pobyt v hotelu, tak kontakt

s jednotlivými rodinami (každý účastník měl možnost setkat se celkem se třemi) probíhal bez jakýchkoliv komplikací. Skupinu, jejímž komunikačním jazykem byla angličtina, provázeli po dobu celého pobytu dva belgičtí vysokoškolsí studenti ve věku okolo dvaceti let, zajišťující bezproblémové plnění programu.

Jan Bílek,
vyslání RC Poděbrady

Je opravdu těžké, abych všechny zážitky tří týdnů studentského kempu v Izraeli vystihla v krátké zprávě, zvláště když ani ty tři týdny nestačily ke vstřebání tak zajímavého místa, jakým Izrael je.

Pro mě samou se Izrael stal zemí protikladů. Střetává se zde nekonečná minulost s ohlušující současností. Na neuvěřitelně malém prostoru existují zcela odlišné kultury a náboženství. Je to místo střetu východní a západní civilizace, všudypřítomný ostnatý drát tyto protiklady jen zostřuje. Hranice měst jsou hranicemi života, za nimi čeká jen poušť a její beduíni.

Snad právě noc v poušti u beduíňů byla největším zážitkem. Bylo to opravdu něco výjimečného a myslím, že to cítili všichni účastníci rotariánského kempu. Tradičně oblečení beduíni nás hostili v obrovském stanu, který byl současně jídelnou, společenskou místností a ložnicí. Součástí hostiny byla i velmi silná káva a velmi sladký čaj, které se neodmítají - to byste mohli hostitele urazit.

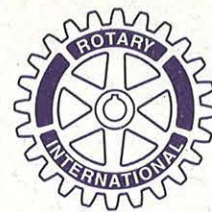
NOC V POUŠTI

Přestože to všechno byla jen hra (původní beduíni v Izraeli už téměř vymizeli - mobilní telefon byl pro naše hostitele samozřejmostí), měl ten večer své nezaměnitelné kouzlo. Usnali jsme na rohožích pod beduínským stanem uprostřed pouště - uprostřed nekonečna.

Na papíře to vypadá spíš legračně, ve skutečnosti to jsou zážitky na celý život. Nemohu vám tedy doporučit nic jiného, než přestat o Izraeli „jen“ číst a vypravit se tam. Určitě nebudete litovat.

Lenka Juríčková,
vyslání RC Ostrava

Netradičné prázdniny

Začiatok letných prázdnin som prežil dosť netradične. Vysoko v švajciarskych Alpách v zalahách snehu som vychutnával dva týždne spolu so 24-mi mladými ľuďmi z celej Európy.

Pri príležitosti 31. ročníka kempu Thomasa Kaisera sme spoznávali krásy i nebezpečnosť alpskej prírody. Spoločne sme absolvovali vysokohorské

túry, ktoré trvali aj niekoľko hodín. Liezli sme po skalných stenách, kde sme sa museli spoliehať na komunikáciu s partnerom, ktorý nás istil a mnohokrát mal náš život v rukách práve on. Aj napriek tomu, že sme boli z rôznych kutov Európy, dorozumievali sme sa poväčšine anglicky, prípadne francúzsky.

Najväčším prekvapením a humorným zistením pre nás bola skutočnosť, že všetci sme si najmenej rozumeli s jediným rodeným Angličanom, ktoré-

mu nikto celkom dobre nerozumel. Spôsobovalo to najmä tempo reči, nefalšovaný britský akcent a častý výskyt slangových slov v jeho prejave. Tento fakt sa stal často terčom našich vtipov a narážok.

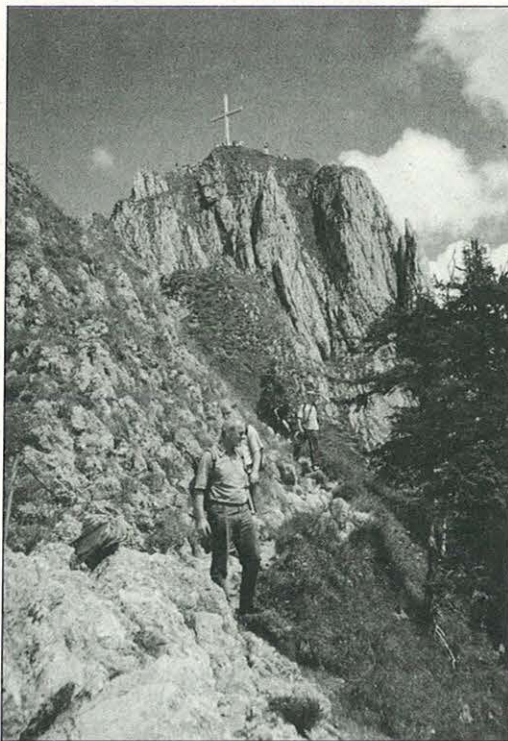
Igor Koval,
vyslání RC Banská Bystrica

„FREU DICH AUF BAYERN“

„Enjoy Bavaria“ (Bavte se v Bavorsku), takhle byla nadepsána hlavička letošního programu pro mladé, pořádaného v Donauwörth v Německu, přesněji v jižním Bavorsku. Tato nabídka se mi dostala do rukou asi týden před zahájením kempu. Přestože jsem měla prázdniny naplánované jinak, neodolala jsem a okamžitě začala zařizovat vše potřebné.

S pomocí RC Poděbrady jsme získala všechny potřebné informace a 24. července jsem seděla v autobuse na cestě za dalším dobrodružstvím. Cestovala jsem ještě se třemi studenty, kteří se účastnili výměnného programu, pořádaného jiným Rotary klubem.

Asi kolem 21. hodiny jsme konečně dorazili na místo. Oba natěšení na odpočinek, ale hned nás naši hostitelé vyvedli z omylu, protože jsme ještě museli zavítat na zahajovací večírek. Uvítání bylo vřelé, ale přes moje očekávání v angličtině. Jak jsem se dozvěděla, němčina nebyla podmínkou, takže všichni studenti, ale i členové hostičtího klubu mluvili anglicky. Dostali jsme velice dobře připravený program (jedna strana v němčině a druhá v angličtině) s rozpisem téměř každé minutky. Mítink skončil a my jsme se spolu s našimi „novými rodiči“ rozjeli do našich

Tegelberské Alpy

nových domovů. „Moje“ rodina anglicky nehovořila, což byla pro mě výhoda, protože jsem mohla trénovat oba jazyky současně. Většinou jsme s našimi hostiteli posnídali, strávili 15 minut v autě cestou na místo, kde byl náš „meeting point“ a zbytek dne se bavili a užívali si s ostatními (12 studentů - Izrael, Turecko, Chorvatsko, Itálie, Portugalsko, Jugoslávie, Litva, Austrálie). Umožnili nám tak poznat jeden druhého, dozvědět se o jiných zemích, zvyklostech atd.

Program byl velice pestrý a skýtal nám možnost poznat a dovědět se vše, co bylo o Bavorsku podstatné. Seznámili nás se starostou města Donauwörth (asi 15 tis. obyvatel), se starým centrem města. Projeli jsme nejnámější a nejvýznamnější části Bavorska, jmenovitě: Nördlingen, Neuschwanstein, Hohenschwangau, Mnichov, ale i Hannover (Expo 2000, kde jsme společně s ostatními studenty ohodnotili jednotlivé pavilony). Poznali jsme kvalitu (ale i kvantitu) německých cyklistických stezek, jelikož jsme se zúčastnili 10. cyklistické túry RC po okolí města Donauwörth. Podali jsme i srdnatý výkon při sestupu z pohoří Tegelberg v Alpách, kde jsme povečeřeli v typickém vysokohorském srubu. Spatřili jsme i některé známé německé továrny jako je Zott, Siegel, Maerker. Celý program byl připraven s láskou a do posledního puntíku, protože ani jeden z nás si nemohl stěžovat, že mu něco chybí nebo že se nudí. Viděli jsme mnoho a podařilo se nám, hlavně díky organizaci, poznat jeden druhého, život v německých rodinách, a krásy jižního Bavorska.

Bavorsko a hlavně přístup hostičtího klubu na mě udělal veliký dojem. Mám spoustu nových přátel a díky nim také spoustu možností „podívat se do světa“. Jedním z bodů programu RC je porozumění a snaha spojit mladé lidi na celém světě: to se - myslím - povedlo. Vzhledem k mému věku to byla pro mě asi poslední příležitost zúčastnit se takovýchto výměn, ale chtěla bych vzkázat všem ostatním, že kdykoliv budou tuhle příležitost mít, ať si ji nenechají ujít. Protože společně s ní jim utečou i přátelé a těch není nikdy dost.

Linda Poustková,
vyslaná RC Poděbrady

Město Donauwörth

Humanitární dar Stomatologické kliniky v Plzni

Ošetřování pacientů se zdravotním handicapem a pacientů s nadměrným strachem ze stomatologického ošetření (zejména tzv. těžko ošetřitelných dětí) je závažný zdravotní a sociální problém. Tito pacienti, často vyžadující speciální péči a způsob ošetření, jsou zpravidla ošetřováni v nečetných centrech, která mají vyškolený personál a vybavení pro jejich ošetřování.

V Západočeském regionu prakticky jediným zdravotnickým zařízením, které je schopno poskytovat systematickou a komplexní stomatologickou péči těmto nemocným, je Stomatologická klinika FN a LF UK v Plzni. Personál kliniky má dnes již dlouholeté zkušenosti s ošetřováním pacientů mentálně nebo tělesně postižených, nespolupracujících dětí, pacientů s krevními a krvácivými chorobami, nádorovými onemocněními, metabolickými chorobami, infekčními chorobami včetně infekce HIV - AIDS apod.

Dosavadní vybavení kliniky, zejména zubní soupravy, na kterých se tato ošetření prováděla, však již nevyhovovalo soudobým potřebám a požadavkům, především potřebám ošetřování v narkóze. Proto vedení kliniky v loňském roce velmi uvítalo nabídku Sunrize Rotary Clubu v Rancho Cucamonga (Kalifornie, USA) a amerického výrobce dentálních souprav - firmy A-Dec věnovat Stomatologické klinice v Plzni jako humanitární dar dvě dentální soupravy určené pro ošetřování výše uvedených pacientů.

Po několikaměsíčních jednáních byly klinice 12. května 2000 slavnostně odevzdány dvě tyto soupravy od firmy A-Dec v ceně kolem 16.200 US \$, které daroval Sunrize Rotary Club Rancho Cucamonga a Rotary International za finančního příspěvní ve výši zhruba 680 US \$ od Rotary klubu Plzeň a Nadace 700 let města Plzně.

Zařízení dovezla, dodala a sponzorsky přispěla firma All-Dent Praha, která navíc zajistí i bezplatný roční servis. Jedna ze souprav byla instalována na chirurgickém ambulantním sálu kliniky již v březnu 2000, druhá pak v dubnu na dětském oddělení.

Poděkování patří zejména iniciátorce celé akce paní M. T. Pietrok, ředitelce firmy A-Dec pro střední a východní

Evropu a panu Miku Fournierovi, zástupci Rotary klubu z Kalifornie, který byl hlavním organizátorem celého projektu v USA.

Slavnostního předání daru se zúčastnil i pan Hank Poertner, ředitel mezinárodních obchodních vztahů firmy A-Dec, dále náměstek ředitelky Fakultní nemocnice v Plzni MUDr. J. Poborský a za Lékařskou fakultu UK její proděkan MUDr. A. Zicha, CSc.

Za Rotary klub Plzeň a Nadaci 700 let města Plzně se předání daru zúčastnili pan Dr. D. Zeman, guvernér Rotary Distriktu, Ing. M. Raboch, CSc., ředitel Nadace 700 let města Plzně a senátor B. Kulhánek, předseda Nadace. Poděkování za spolupráci patří i prezidentovi Rotary klubu v Plzni Ing. J. Lobkowiczovi.

Na projektu se významně podílela i firma All Dent Praha, zejména její ředitel Mgr. K. Pokorný a MUDr. D. Pokorná, CSc., dále Ing. R. Šorm z FN Plzeň a prim. MUDr. D. Hrušák ze Stomatologické kliniky; jim všem patří uznání a poděkování.

V rámci slavnostního odevzdání daru předali američtí hosté prof. MUDr. Janu Kilianovi, DrSc.,

přednostovi Stomatologické kliniky, medaili a diplom The Rotary Foundation of Rotary International - „Paul Harris Fellow“ za jeho spolupráci na projektu a pomoc.

I když realizace celého projektu byla značně náročná, nikdo ze zúčastněných nelitoval vynaložené námahy, protože výsledkem společného snažení jsou dvě moderní pracoviště, umožňující kvalitní stomatologickou péči o zdravotně postižené pacienty.

Prof. MUDr. Jan Kilian, DrSc.

Květen 2000

Ošetřování handicapovaného dítěte v narkóze (chir. sálek Stomatologické kliniky, nová souprava A-Dec)

SKÚSENOSTI ZO SEMINÁRA RYLAPlus V NEMECKU

Duša Európy - európska identita v minulosti, prítomnosti a budúcnosti.

Zúčastnila som sa RYLAPlus - Európskej letnej akadémie 2000, ktorá sa konala v nemeckom meste Loccum od 9.-16. 8. 2000. Stretlo sa tam 64 mladých ľudí z 15 krajín Európy (Nemecko, Slovensko, Dánsko, Švédsko, Francúzsko, Bielorusko, Veľká Británia, Južoslávia, Holandsko, Rakúsko, Poľsko, Bulharsko, Švajčiarsko, Maďarsko, Chorvátsko). Slovenskú republiku a dištrikt 2240 sme zastupovali traja, spolu so mnou ešte Zuzana Beluská z Piešťan a Patrik Križanský z Bratislavy.

Semináre RYLA (Rotary Youth Leadership Award) organizujú jednotlivé dištrikty rozličným spôsobom. Uskutočňujú sa buď formou jednoduchých workshopov alebo niekoľkodňových kempov. Dištrikt RI 1800 sa rozhodol usporiadať týždenný pracovný seminár, venovaný hľadaniu spoločnej duše Európy - európskej identite v minulosti, prítomnosti a budúcnosti. Nápaditý, pestrý a vyčerpávajúci program bol pripravený na každý deň, preto spomeniem len tie najzaujímavejšie a najpútavejšie podujatia.

Prvý deň sa niesol v znamení témy „Miestnosť v Európskom dome“. Cieľom

Účastníci RYLAPlus European Summer Academy 2000 v nemeckom meste Loccum

celodenného úsilia bolo vybudovať „Európsky dom“, kde každej krajine bude patriť jedna miestnosť. Úloha účastníkov spočívala v tom, že skupiny podľa národností pripravili prezentáciu svojej krajiny podľa možnosti čo najkreatívnejším a najvtipnejším spôsobom. Dekorovali

sme stany - základný stavebný materiál tak, aby vznikol „pavilón“, prezentujúci príslušnú krajinu, jej kultúru, tradície, špecifiká. Popoludní v areáli Heimvolkshochschule vyrástli pestrofarebné kreácie. Niektoré pavilóny boli navzájom prepojené, napr. Dánsko a Švédsko mostom, Slovensko a Poľsko Tatrami. Prezentácie krajín spojené so zvukovou kulisou tradičných hudieb a ochutnávkou špecialít urobili hlboký dojem na účastníkov, organizátorov, ale aj zástupcov miestnej tlače. Hoci sa takáto činnosť na prvý pohľad javí ako detská hra, pri rozhodovaní o expozíciu a spôsobe prezentácie som si uvedomila, že išlo vlastne nielen o prvé preverovanie nášho tvorivého potenciálu, ale aj vodcovských schopností v praxi.

Aj ďalšie naplánované podujatia sa vyznačovali poučnosťou a pútavosťou. Konali sa prednášky známych osobností nemeckého politického diania, ktoré zaujali hlavne svojou aktuálnosťou a tematikou relevantnou k súčasnému vývoju na európskej politickej scéne. Ponúkol sa nám tak odlišný uhol pohľadu na niektoré oblasti problematiky zjednocujúcej sa Európy, než ten neraz skreslený čiernobielej postoj prezentovaný v médiách. V pléne ale aj v skupinách sme diskutovali o duchovných koreňoch Európy s prof.

„Miniexpo“ alebo ... každá krajina si hľadá svoje miesto v „Európskom dome“

dr. Manfredom Kwiranom, ďalej o politickom usporiadaní Európy, aké pohnutky viedli k jeho konštituovaniu, aké je a aké bude. Svoje stanoviská k danej téme prezentoval p. Garlich von Essen, riaditeľ Public Affairs (European Seed Association), ktorý pôsobí v Bruseli. Založili sme dokonca aj európsky parlament mládeže so štyrmi politickými stranami, ktoré potom hlasovali o schválení či neschválení, prípadne o pozmeňujúcich návrhoch Charty ľudských práv pre Európsku úniu. Na priebeh celého zasadania parlamentu dohliadala dr. Godelive Quisthoud-Rowohl, členka Európskeho parlamentu, ktorá sa s nami podelila o svoje názory. Prednáškový cyklus zakončil prof. dr. Rudolf von Thadden, historik a znalec európskych pomerov, momentálne pôsobiaci vo funkcii poradcu nemeckého ministra zahraničných vecí Joschku Fischera. Prednáška pána profesora na tému Európa od r. 1945 - história, politika, hospodárstvo, bola zaujímavá nielen obsahovo, ale vyznačovala sa aj tým, že odznela striedavo v troch jazykoch, v anglickom, nemeckom a francúzskom, pretože pán profesor sa domnieva, že správny Európan musí ovládať minimálne tieto tri jazyky.

Nezaháľali sme ani večer. O 19 hod. sa začínali tri pravidelné workshopy, do ktorých sme boli zadelení. Členovia workshopu „médiá“ vydávali denník RYLA Třibune, ktorý slovné aj obrazovo doku-

mentoval udalosti dňa. Niektorí sa podieľali aj na tvorbe webovskej stránky, ktorú uvádzam pre zaujímavosť (<http://www.angelfire.com/celeb/rylaplus>). Ďalšie dva workshopy sa venovali tancu a zborovému spevu. Členovia týchto skupín predviedli pripravený program počas Európskeho festivalu, na ktorý bolo pozvaných 100 rotariánov s manželkami, aby spoločne s nami vychutnali jedinečnú slávnostnú atmosféru spoločného večera.

Festivalom vyvrcholili dni strávené v peknej prírode Dolného Saska.

Chcela by som tiež zvýrazniť vynikajúcu organizáciu celého podujatia. Okrem toho, že organizátori pripravili útulné prostredie a intenzívny program, ktorý nás udržoval stále v očakávaní niečoho zaujímavého a nového, zabezpečili pre nás aj

Expozícia „Slovakia“

Základy slovenského pavilónu (Lucia a Zuzana)

vynikajúce technické vybavenie, ktoré sme mali počas našej práce k dispozícii (počítače, digitálne fotoaparáty). Organizátori tiež znamenite zvládali vedenie takej veľkej skupiny ľudí pochádzajúcich z rôznych etnických, národnostných a náboženských komunit. Oceňujem prácu týchto rotariánov, menovite pánov Rainera Bungenstocka, Helmuta Nitscha a Karla Manzkeho, ktorí nás sprevádzali celým podujatím.

Na záver len zopakujem, že bolo príjemné experimentovať s modelom komunikácie medzi národmi budúcej Európskej únie. Ako sa hovorí, ľudia vidia a počujú iba to, čo chcú vidieť a počuť. Na konci tejto letnej akadémie som nadobudla pocit, že tejto akcie sa zúčastnili ľudia, ktorí chceli vidieť a počuť viac o Európe. A to veštrí lepšie časy do budúcnosti.

Lucia Belanová,
Rotaract klub Banská Bystrica

setkání odborníků

Dovolte, abychom se s Vámi podělili o první zkušenosti z prvního profesního Inter-City meetingu rotariánů - veterinárních lékařů, jehož organizace se ujal RC Brno City (tehdy ještě v zakládání) a který se uskutečnil dne 3. 6. 2000 v Brně v hotelu Voroněž.

Na základě prvotní písemné informace a za vynikající metodicko-organizační spolupráce s p. ing. Alexandrem Brányikem jsme připravili odborný program, který pokrýval problematiku vstupu České republiky do EU v oblasti veterinární medicíny a který se také zabýval praktickou veterinární činností.

Celkem jsme oslovili všech 25 nám známých veterinárních lékařů - rotariánů z České republiky a ze Slovenska a navíc jsme pozvánky poslali do všech klubů. Kromě toho jsme pozvali k účasti i několik významných hostů.

Po oficiálním zahájení semináře prezidentkou RC Brno City Dr. Martinou Jankovskou, informoval přítomné ing. A. Brányik o profesních iniciativách Inter - City meetingu a podal nástin pokračování těchto aktivit do budoucna.

Vlastní odbornou část meetingu dle programu otevřel MVDr. Josef Holejšovský - ústřední ředitel Státní veterinární správy Ministerstva zemědělství ČR velmi podnětnou zprávou o stavu implementace veterinárních předpisů EU do české legislativy. Hovořil také o aktuální nákazové situaci, o celosvětovém zasedání Organisation Internationale d'Epizootie v Paříži a o společných úkolech veterinární služby v Evropě, se zaměřením na EU.

V následující zprávě informoval doc. MVDr. Alfred Hera, ředitel Ústavu pro státní kontrolu veterinárních bioprepara-

ICM veterinářů

tů a léčiv v Brně o stavu implementace předpisů EU ze sféry veterinárních a humánních léčiv do českých zákonů a vyhlášek, popsal současný stav implementace v této oblasti v zemích střední a východní Evropy (CEECs) v rámci smlouvy CADREACs (Collaboration Agreement between Drug Registration Authorities Countries), informoval o velmi významné pomoci v této činnosti od EMEA (European Medicinal Evaluation Association) a DG Enterprise formou trainingů odborníků ze zemí CEECs v rámci Pan European Regulatory Forum (PERF) a podal zprávu o spektru registrovaných hromadně vyráběných veterinárních léčivých přípravků.

V následné přednášce velmi poutavě MVDr. Josef Steinbach z Klatov hovořil o práci a zkušenostech privátního veterinárního lékaře v chovech drůbeže, a to jak z hlediska pohledu veterinárního lékaře, tak i ze strany podnikatele - majitele odchoven a výkrmů drůbeže.

V diskusi formou kulatého stolu hovořil děkan FVL Veterinární a farmaceutické univerzity Brno prof. MVDr. M. Svoboda o stavu a úkolech veterinárního studia ve vztahu k mezinárodní evaluaci této univerzity a o vědeckovýzkumných úkolech, doc. Dr. Ing. N. Beňuška hovořil o úkolech veterinární medicíny na Slovensku a nabídl organizaci příštího profesního setkání veterinárních lékařů - rotariánů na podzim v Nitře na Slovensku.

V diskusi aktivně vystoupili MVDr. Rovder ze Žiliny, Dr. Raška z Ostravy a Dr. Návara z Tábora, Dr. Mišák z Otrokovic a další kolegové, kteří naznačili, že idea těchto setkání je nejen společenská, ale plně přispívá k odbornému růstu rotariánů.

Doc. Hera poděkoval oběma sponzorům (tuzemské firmě vyrábějící veterinární léčiva Bioveta a. s. a firmě zastupující výrobu veterinárních léčiv z USA Fort Dodge - Cymedika s.r.o.) za názornou a poutavou prezentaci svých nejnovějších výrobků a popřál jim pohodu a vytrvání v náročném podnikání v oblasti veterinárních léčiv, které v důsledku celosvětové stagnace v oblasti zemědě-

ství vyžaduje mimořádné úsilí a houževnatost v konkurenci silné humánní farmacie.

Celkově se tedy z 25 veterinárních lékařů - rotariánů setkání zúčastnilo 15 kolegů z celého distriktu 2240, sedm dalších veterinárních lékařů nerotariánů, 10 rotariánů z RC Brno City a 5 hostů.

Po společném obědě a krátkém odpoledním odpočinku jsme se společně s dalšími významnými hosty, a to především s panem past guvernérem Dobroslavem Zemanem, s kolegy z RC Brno a dalšími setkali na rautu, který plně přispěl ke vzájemnému poznání, výměně zkušeností a doufáme i dobrému dojmu z celého dne.

Nechceme a ani nemůžeme hodnotit odbornou a společenskou úroveň tohoto prvního profesního setkání v rámci Inter - City meetingu a jsme si vědomi, že příště můžeme obdobné profesní setkání ještě dále zlepšit. Jsme však rádi, že zřejmě na základě dojmu z meetingu slíbili rotariáni - veterinární lékaři ze Slovenska zorganizovat další akci na podzim t. r. v Nitře a přispět tak k založení tradičních meetingů uvedené profese rotariánů.

Závěrem dovolte, abych vyjádřil upřímné poděkování jménem všech organizátorů z RC Brno City všem přítomným rotariánům a hostům za aktivní a přínosnou účast a přání mnoha úspěchů dalším připravovaným profesním meetingům.

*Alfred Hera,
RC Brno City*

Redakční rada:

Dobroslav Zeman, PDG (předseda), Ivan Belan, DG, Alexander Brányik, Jan Hladký, Nataša Krempová, Martin Petiška, Milan Roch, Andrea Vernerová

- ve spolupráci se všemi RC a RTC, které poskytly své podklady

Kontaktní adresa:

Vydavatelství Dům, s r. o., V Háji 15, 170 00 Praha 7, e-mail: ada99@mbox.vol.cz

Layout a grafické zpracování:

Lenka Tůmová, tel.: 02/83 87 08 92, fax: 02/83 87 08 93

Polygrafické zpracování a tisk:

XENT s. r. o., Praha

Příjem inzercí:

Dalibor Prokeš, 0603/443 568

Náklad:

2 100 výtisků - zájmový náklad

Vydal:

Rotary distrikt 2240 v říjnu 2000 ve spolupráci s Vydavatelstvím Dům, s. r. o. Praha

NEPRODEJNÉ

Využívejte Rotary na internetu

Stránky Rotary International na internetu doznaly výrazné změny - jsou přehlednější a praktičtější, uživatelé se v nich budou snáze orientovat. Zasuřfujte na webových stránkách a najdete je pod označením

www.rotary.org

**PRÁVĚ TADY MOHLA BÝT VAŠE
INZERCE,
TADY JSTE MOHLI PŘEDSTAVIT
SVOU FIRMU,
PREZENTOVAT SVŮJ VÝROBEK
NEBO SLUŽBU**

**Inzerci do dalších čísel GOOD NEWS můžete
objednat na adrese:**

Vydavatelství Dům, spol. s r.o.

V Háji 15, 170 00 Praha 7

tel.: 02/83 87 08 92, fax: 02/83 87 08 93

Hůl číslo sedm?

Ne, Mattoni, dvě.

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI. SVÝM STYLEM, SVOU VÝJIMEČNOU CHUTÍ, KTERÁ HASÍ ŽÍZEŇ. SVÝM BOHATÝM SOUBOREM MIKRO A MAKROPRVKŮ VITACTIVE®, NEZBYTNÝM PRO SPRÁVNÉ FUNGOVÁNÍ LIDSKÉHO TĚLA. ŽÍT LÉPE JE VĚCÍ VÝBĚRU. KDO CHCE MAXIMUM, VOLÍ MATTONI. MATTONI - VYBRANÁ ZNAČKA ČESKÉ BARMANSKÉ ASOCIACE.

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI

VIS NATURAL